

PUBLISHED BY TRIGLAV PTY. LTD.
FOR SLOVENIANS IN AUSTRALIA

YEAR/LETO 5

MAREC, 1975

No./ŠTEV. 15.

MOSTOVI ZA SODELOVANJE

BEOGRAD, 10. jan. (Tanjug). — Med kosilom, ki ga je predsednik Tito priredil na čast avstralskemu premieru Whitlamu, sta Tito in Whitlam izmenjala zdravici. Predsednik Tito je v svoji zdravici dejal:

“V imenu svoje žene Jovanke, v svojem imenu in v imenu vseh nas bi rad izrazil veliko zadovoljstvo nad tem, da ste danes tukaj naši dragi gostje. Prišli ste iz države, ki je geografsko precej daleč od nas, a nam je blizu po prizadevanjih in pogledih na svet, po želji, da bi v vsem svetu zavladali čimboljši odnosi, da bi čimprej odpravili razne negativne reči, ki te odnose še danes obremenjujejo.

V vaši državi živijo tudi naši rojaki. Nekateri so prišli pred vojno, nekateri takoj po vojni. To pa sta dve kategoriji ljudi, ki se v marsičem ločita. Tisti, ki so nekoč odhajali iz Jugoslavije v vašo državo, so se za to odločali iz gospodarskih potreb, ker so živeli v veliki revščini. Med tistimi, ki so prišli tja takoj po vojni, pa so bili tudi izrodki, ki so sodelovali z okupatorjem in so zagrešili velike zločine, s čimer vi in vaš narod niste bili seznanjeni.

Razumljivo je, da je takrat med tema kategorijama naših ljudi, ki so našli zatočišče v vaši prijateljski državi, moralo priti do spopadov in sovraštva, do nekaterih reči, ki niso bile v interesu naše države.

Vem, da ste nam vi osebno, gospod premier, in vaša vlada, naredili veliko uslugo, ker ste spoznali, da ni vseeno, kdo prihaja iz Jugoslavije, ker ste doumeli, da je treba omejiti delovanje teh ljudi, ki so tukaj zagrešili veliko hudega, jih onemogočiti v vaši državi, zato da bi tisti, ki so tja odšli, da bi tam pošteno delali, kot državljani Avstralije, imeli mir. Močno ste pripomogli k temu, da se je položaj glede tega izboljšal.

Razume se, gospod premier, da niso slabi vsi, ki so odšli v Avstralijo takoj po vojni. Veliko je takih, ki želijo pozabiti preteklost in mirno delati v vaši državi. Takšnim ljudem nič ne očitamo.

Ob tej priložnosti bi rad izrazil svoje zadovoljstvo tudi nad tem, da imamo enake poglede na številna mednarodna vprašanja. Naše sodelovanje in OZN je zelo dobro.

Mislim, da se nam ponuja še veliko možnosti tudi na drugih področjih, kot na primer na gospodarskem, za razširitev sodelovanja. Od

vas uvažamo veliko surovin, Jugoslavija pa ima prav tako marsikaj, kar lahko izvažata v vašo državo. Bilo bi zaželeno, da bi tudi mi malo več izvažali. Gospodarstvo naših dveh držav se namreč medsebojno dopolnjuje in v resnici so vse možnosti, da to sodelovanje razširimo.

Vaš obisk v Jugoslaviji je žal zelo kratek. Poleg tega tudi vreme zdaj ni prikladno. Zato upamo, da boste v Jugoslavijo spet prišli, ko bo vreme lepše, toplejše in se boste lahko malo bolje seznanili tudi z lepotami našega Jadrana. Naša želja je prav tako, da bi obiskovalo Jugoslavijo čimveč vaših državljanov. Jugoslavija je dandanes tudi turistična dežela, ki jo ljudje zelo radi obiskujejo. Drago nam bo, če bomo imeli čimveč gostov tudi iz prijateljske Avstralije.

Na koncu bi rad, dragi prijatelj ponovno poudaril, da nam je zelo ljubo, ker ste danes med nami. Tudi sam sem si želel srečanja z vami, saj sem o vas veliko nadvse ugodnega slišal in vem, da ste prijatelj naše države, tako kot tudi vaš soproga in vaši sodelavci.”

“Čut dolžnosti do vsega človeštva”

Gough Whitlam je v odgovoru na zdravico predsednika Tita dejal:

“Gospod predsednik, gospa Broz, gospe in gospodje, resnično si štejem v veliko čast, da ste se z nami toliko časa pogovarjali ter da ste tako gostoljubni in ljubeznivi.

Naši državi povezuje čas, ki se razteza na življenje celih dveh generacij. Sodelovati smo začeli ob izbruhu prve svetovne vojne in takšno sodelovanje smo nadaljevali tudi

pozneje, tudi med drugo svetovno vojno, ko je bila Jugoslavija v vsej Evropi edina država, ki se je uprla in bojevala proti okupatorju.”

Premier Whitlam je omenil tudi prejšnje stoletne boje jugoslovanskih narodov in odpore zoper tujo okupacijo ter poudaril, da so si jugoslovanski narodi na koncu izbojevali neodvisnost.

“Vi, gospod predsednik, pripadate skupini starih državnikov, uglednih ljudi, ki so se odločno uprli in bojevali in ki so na koncu svojemu ljudstvu zagotovili svobodo. To svojo obveznost razumete ne samo kot obveznost do svojega ljudstva, temveč do vsega človeštva, ker pripadate tistim ljudem, ki so s svojim zgledom in dejavnostjo pokazali ter na koncu dokazali, kako je mogoče ohraniti in kako je treba braniti svodo.

Zadnjih trideset let, gospod predsednik, ste se vztrajno bojevali za drugačne, v bistvu pa podobne ideale, za zagotovitev miru v svetu in proti vojni, in tako ste hkrati postali tudi eden ustanoviteljev gibanja neuvrčenih držav, gibanja, ki mu človeštvo najbolj zaupa in od katerega najbolj pričakuje, da bo pomagalo v svetu uveljaviti sodelovanje namesto konfrontacije.

Gospod predsednik, govorili ste o nekaj sto tisoč Jugoslovanih, ki danes živijo v Avstraliji, obenem pa opozorili na probleme, ki so se od časa do časa porajali v Avstraliji ter povzročali težave v odnosih med Jugoslavijo in Avstralijo. Te težave je ustvarjala samo majhna skupina ljudi, ki se je izneverila svoji državi takrat, ko ji je bilo najtežje, in je

IŠČE TE SREČA

Ker smo v zadnjem mesecu leta 1974 prejeli nepričakovano veliko število naročnikov za “TRIGLAV” smo sklenili podaljšati akcijo za širjenje slovenske besede med rojaki v Avstraliji do velikončnega ponedeljka, ko bomo na Triglavu izžrebali srečno osebo, ki do dobila prosto letalsko karto za obisk stare domovine ali \$500.00.

Žrebanja se lahko udeleži vsaka oseba, ki daruje v TISKOVNI SKLAD TRIGLAVA \$3.00 (dobivala bo časopis brezplačno v letu 1975 ter prejela eno srečko za žrebanje).

Pri žrebanju lahko sodelujejo tudi *ne naročniki in ne člani*. Kupiti morajo srečko (cena \$2.00), lahko tudi več in sicer:

Po pošti do 28.3.75 ali na Triglavu do 5h popoldne na velikončni ponedeljek. Poštni naslov za srečke je:

“TRIGLAV — NEWS”

Box 40, P.O. SUMMER HILL, 2130

V pismo dajte ček ali postal note za vsoto, ki odgovarja vrednosti naročenih srečk.

Vsaka srečka, ki jo kupite, je pomoč tiskovnemu skladu lista “TRIGLAV”. Število srečk je omejeno!

“BOG ŽIVI VAS, SLOVENKE,
PRELEPE, ŽLAHTNE ROŽICE!
NI TAKE JE MLADENKE,
KO NAŠE JE KRVI DEKLE;
NAJ SINOV
ZAROD NOV
IZ VAS BO STRAH SOVRAŽNI-
KOV!”

Fr. Prešeren

ČESTITAMO VAM

Ob prazniku žena (8. marca), posebno še letos, ko je organizacija Zduženih narodov proglasila leto 1975 za “ŽENSKO LETO”, bi morali ta uvodnik posvetiti ženam. Ker bomo imeli še 9 mesecev “ženskega leta”, bomo to opravili v eni izmed sledečih številčk našega lista. Današnje vrstice, ki so žal zelo skromne v primeri z dogodkom, ki ga omenjamo, posvečamo: ZAVESTI IN NEUMORNEMU DELU ZA SLOVENSTVO, ki ga v Wollongongu že par let opravlja pečica nesebičnih slovenskih rojakov.

Naše čestitke in z njimi priznanje vseh rojakov v Avstraliji, predvsem pa ponos naše domovine, GRE SLOVENSKEMU KLUBU PLANICA v Wollongongu ob prireditvi PRVE SLOVENSKE KMEČKE OHCETI V AVSTRALIJI.

Nihče med nami ne more presoditi vrednosti dela, ki ga opravlja s tem organiziranjem PLANICA. Tudi ni denarja, ki bi lahko kaj takega poplačal. In vendar je dolga vrsta imen kot Groznik, Obležek, Vavpotič, Komidar, Debeljak, Živko, Blažekovič, Markst in še mnogi, mnogi drugi, predvsem žene in mladina, ki zvesto podpirajo moč, ki se trudijo za uspeh slovenske skupnosti in to brezplačno, v svojo materialno škodo in ob prostem času.

VAM BRATJE, KI TAKOREKOČ NA ROBU ZEMELJSKE OBLEČUVATE KRES SLOVENSKE ZAVESTI, POŠILJAMO PRISRČEN POZDRAV IN NAJLEPŠE ČESTITKE K DRZNEMU, A ZA SLOVENSTVO ZELO SIMBOLICNEMU PODVIGU — PRIREDITVI KMEČKE OHCETI V AVSTRALIJI. Odkod vsa ta vaša moč? Upamo, da vas razumemo prav: v ljubezni do domovine in pa v odločnosti, da vkljub vsem zaprekam, ki so vam jih delali, ne boste popustili.

IN STE ZMAGALI, kot vedno zmagal narod, pa naj bo položaj še tako obupen, če ima vero in voljo v svojo bodočnost.

J. Čuješ

prišla povzročat težave državi, ki si jo je izbrala za svoj dom.

Rad bi vam zagotovil, da večina Jugoslovancev, ki danes živijo v Avstraliji, šteje med zelo dobre državljane. Ponosni so na prejšnjo domovino iz zvesti svoji sedanji državi.

Jugoslavija je zelo raznovrstna država, razni deli vaše države so bili v različnem času pod okupacijo tujih sil in držav. Imeli ste različne notranje uprave v okviru same države, prav tako je bilo precej razlik v kulturi. Moram pa reči, da je pri Jugoslovanih, ki danes živijo v Avstraliji, čutiti njihov ponos in zadovoljstvo nad tem, da pripadajo enotni jugoslovanski skupnosti, za katero se imajo zahvaliti vašemu vodstvu.”

Premier Whitlam je nazdravil predsedniku Titu in njegovi ženi Jovanki, navzočim gostom in sodelovanju med državama.

NOVICE IN ZANIMIVOSTI DOMOVINE

SLOVENSKA DELEGACIJA V USA

Prvikrat v novejši slovenski zgodovini se je zgodilo, da je delegacija slovenske vlade obiskala naselbine slovenskih izseljencev. O tem kako je bila delegacija med njimi sprejeta in kakšne vtise je dobila po razgovorih s predstavniki slovenskih izseljenskih organizacij in društev, je predsednik vlade Marinc povedal:

"Izredno me veseli, da smo se ob tem obisku uspeli odzvati tudi številnim vabilom slovenskih izseljencev v ZDA in njihovih organizacij — kakor je Slovenska Narodna Podpora Jednota, da jih obiščemo v sredini, kjer žive in delujejo. S teh srečanj nosimo s seboj najlepše spomine, saj smo bili sprejeti ne samo izredno prijateljsko in pristržno, temveč s tradicionalno slovensko gostoljubnostjo, s slovensko pesmijo in besedo, tradicijami in običaji, ki jih ameriški Slovenci s toliko truda in energije gojijo tudi v novi domovini. Ta srečanja v Pittsburghu, in okoli, v Clevelandu in Euclidu, v Chicagu ter Chisolmu na severu Minnesote, kjer smo se razes počutili domače, sredi naših ljudi, so prav gotovo nekaj, kar bo vsem nam, ki smo bili na tej dolgi poti, še dolgo ostalo v spominu. Bila so to ganljiva srečanja z ljudmi več generacij, ki so prišli iz vseh koncev naše Slovenije, in ki še vedno zelo radi obiskujejo "svoj stari, domači kraj", kraje svojih prednikov, ter se aktivno zanimajo za razvoj pri nas, ostajajo čustveno povezani s staro domovino, njenimi uspehi in problemi. Še posebej stari izseljenci, ki so odšli iz domovine pred prvo ali takoj po prvi svetovni vojni, so nam govorili o tem, kako naglo se je razvila Slovenija in Jugoslavija, potem ko si je v narodnoosvobodilni vojni izborila pravico do lastne in neodvisne poti družbenega razvoja, po kateri sedaj stopa, po poti samoupravnega socializma. Prav tako pa nas je izredno impresioniralo, da se tudi med mladimi generacijami goji slovenska pesem in beseda, da se nadaljuje družbeno življenje po številnih slovenskih narodnih domovih, ki so jih prvi izseljenci zgradili s toliko truda in odrekovanja. Za nas je bilo posebno doživetje, ko smo se v teh domovih imeli priliko seznaniti s kulturno in družbeno dejavnostjo naših rojakov v ZDA. Prepričani smo, da bi v bodoče morali še bolj oživeti tokove medsebojnih izmenjav in sodelovanja, ter da bi ta dejavnost, še posebej na kulturnem planu, lahko v veliko večji meri prispevala h kulturnemu sodelovanju naših dveh dežel."

MARINC O OBISKU V ZDA

Predsednik slovenske vlade Andrej Marinc je kot voditelj jugoslovanske državne delegacije iz Slovenije na nedavnem obisku v ZDA 24. decembra govoril o tem, kako poživiti in okrpiti stik s slovenskimi izseljenci v Združenih državah Amerike, in je pri tem predlagal nekaj konkretnih akcij.

Glede na število izseljencev, na žive stike z domovino, na izseljenski turizem — saj pride vsako leto okrog deset tisoč izseljencev na obisk v staro domovino — glede na njihove potrebe po pomoči, ki jim jo lahko da Slovenija, bi morala biti, je poudaril Andrej Marinc, dejavnost izseljencev tudi problematika Socialistič-

ne zveze delovnega ljudstva Slovenije in nasploh lepega dela slovenske družbe.

Treba bi bilo skrbeti, da bi v njihove domove prihajalo več slovenskega tiska, več slovenskih knjig, zlasti sodobnih; treba bi bilo posvetiti več pozornosti načrtnosti kulturnega sodelovanja med domovino in izseljenci, temeljiteje spoznavati izseljence z dosežki v Sloveniji, pošiljati na področja, kjer živi največ Slovencev, dobro pripravljen konzularni kader, več narediti za navezavo stikov z mlajšimi generacijami med potomci izseljencev in bolj vključevati izseljenstvo v programe gospodarskega sodelovanja med Jugoslavijo in ZDA.

Posebno pozornost je treba posvetiti izseljenskem turizmu in gledati, da bodo slovenski izseljenci, ko bodo prihajali na obisk v domovino, tu doživeli domovino čim bolj po slovensko (kar je bila vedno želja vseh izseljencev — in navsezadnje tudi drugih, tujih turistov), ne pa da jim nekateri v Sloveniji ponujajo uvoženo kulturo, zabavo in celo hrano.

PRIPOMBA: Upajmo, da bo MARINCEV obisk v USA vplival tudi na razmerje med domovino in slovenskimi izseljenci v Avstraliji. Za uspešen razvoj slovenstva v Avstraliji sta potrebna sodelovanje in pomoč domovine. ŽELITE PRAKTIČEN PREDLOG — POŠLJITE NAM V GOSTE SLOVENSKE OKTET ali kak zabavni ansambel, če mogoče iz okolice Maribora, Ptuja ali Ilirske Bitrice (da ne bo vse samo iz Ljubljane).

PROCES PROTI ŽELEZNIČARJEM

Namestnik zagrebškega okrožnega javnega tožilca je te dni vložil obtožbo zoper strojevodjo Nikola Kosanovića in njegovega pomočnika Stjepana Varga zaradi kaznivega dejanja ogrožanja splošne varnosti ljudi in premoženja s hudimi posledicami.

S tem se je končala preiskava o vzrokih železniške nesreče, ki se je pripetila 30. avgusta lani pred glavno zagrebško postajo. V tej nesreči je izgubilo življenje 153 ljudi, od tega 42 žrtev niso mogli razpoznati. Sodnik je Kosanoviću in Vargi že izročil obtožnico, ki ju bremeni kaznivega dejanja iz 273. člena kazenskega zakonika.

Po tem členu sta lahko obsojena na 20 let ječe. Sodnik Ivanjić je obema tudi podaljšal pripor. Sodni proces pa se bo verjetno začel v marcu.

KINO V LETALU

V začetku aprila bo JAT za svoje medcelinske potnike pripravil tudi filmske predstave. Prihodnji mesec bodo v boeingu 707, s katerimi leti JAT v Avstralijo, vgradili nove sedeže z vtikači za posebne slušalke, prek katerih bodo potniki poslušali glasbo po izbiri. V letala bodo namestili tudi naprave za prikazovanje filmov ter tri filmska platna. Med filmskimi predstavami bodo potniki sledili zvoku prek slušalk.

TEDEN SLOVENSKE DRAME 75

Teden slovenske drame, prireditelj, ki je nastala na pobudo skupščine občine Kranj in Prešernovega gledališča, je bil letos od 5. do 15. februarja.

NOVE CARINSKE OLAJŠAVE

BEOGRAD — V Jugoslaviji pripravljajo predlog sprememb in dopolnitev zakona o carinah. Osebe, ki se vračajo v domovino s turističnega potovanja ali začasnega dela, bodo lahko pripeljale s seboj več blaga kot do zdaj, za katerega ne bo treba plačati carine.

Predlagajo novost za državljane, ki so začasno zaposleni v tujini in prihajajo domov na dopust. Po dosežani praksi bi morali plačati carino za vsa darila, ki jih prinašajo sorodnikom in prijateljem, po novem pa bodo lahko prinesli za 2000 din predmetov, ki niso namenjeni preprodaji. Ta ugodnost bo veljala enkrat na leto.

Jugoslavlani, ki se po dveh letih vračajo iz tujine, lahko pripeljejo brez carine za 10.000 dinarjev gospodarskih aparatov in predmetov za osebno delo. Tisti, ki se vračajo po 10 letih, ne plačajo nobene carine. Po novem se bo zvišala sedanja olajšava v znesku 10.000 din, veljale pa bodo tudi posebne olajšave.

PROTESTNO ZBOROVANJE ŠTUDENTOV

ZAGREB — Študentje zagrebške univerze so imeli 14. januarja protestno zborovanje, na katerem so najostreje obsodili politiko narodnostnega zatiranja hrvaške in slovenske manjšine v Avstriji. Z zborovanja so poslali avstrijski vladi protestno pismo, v katerem zahtevajo, naj onemogoči delovanje neofašističnih sil v tej državi ter izpolni vse točke iz državne pogodbe.

GROBOVI V MORJU

V zapuščenem zalivu čistilnice ESSO v Trstu že več tednov iščejo ostanke žrtev, ki so jih nacisti pred 31 leti upepelili v zloglasni Rižarni, in jih vrgli v morje.

Kraj, kjer se že dalj časa nahajajo ekipe preiskovalcev, karabinerjev in potapljačev, je oddaljen nekaj sto metrov od Rižarne, kjer je bilo v času fašizma veliko koncentracijsko taborišče in krematorij.

Skupina potapljačev pod poveljstvom Salvatorija Ambrogia in poročnika Riccija, ki dela vsak dan od 7. do 15. ure, je iz morskih globin prinesla na površje že večjo količino človeških ostankov, med njimi so prav dobro vidna vretenca, zobne proteze in deli ožganih kosti okončin. Ves zbrani dokazni material gre na sodno medicino. Tu so potrdili, da so ostanke res človeški.

Raziskave, ki so zaenkrat v bližini obale, se bodo še razširile. Dela pa potekajo počasi, ker je območje lahko nevarno zaradi neeksplozivnih bomb iz časov druge svetovne vojne.

OD VESELJA V VODNJAK

MAYERHOFEN — 18-letni tržaški smučar Bojan Križaj je 2. februarja prismočal Jugoslaviji prvo kolajno nasploh na svetovnih in evropskih prvenstvih. Na četrtem evropskem mladinskem prvenstvu v Mayerhofnu je v slalomu premagal vso evropsko mladinsko elito. S tem je dokazal, da njegove letošnje uvrstitve v Wengnu in Kitzbuehtlu niso bile slučajne.

Po Bojanovem zmagovalstvu je bilo veselje v jugoslovanskem taboru nepopisno. Zvezni trener naših smučarjev Tone Vogrinec je po tekmovalju od veselja skočil v obleki v vodnjak.

DOPOLNJENA SLOVENSKA VLADA

V vseh treh zborih slovenske republiške skupščine so 29. januarja delegati z glasovanjem potrdili razrešitev in izvolitev nekaterih članov slovenske vlade — po obrazložitvi, ki jo je podal predsednik vlade Andrej Marinc.

Republiški izvršni svet (vlada) ima sedaj — z izvolitvijo 11 novih članov in novo razdelitvijo posameznih dolžnosti — naslednji sestav:

Predsednik Andrej Marinc in štirje podpredsedniki: Roman Albreht, Rudi Čačinović, Zvone Dragan, dr. Avguštin Lah.

Člani republiškega izvršnega sveta so: Mihael Butara, dr. Anton Fazarinc, Pavel Gantar, Livio Jakomin, Ivo Klemenčič, Štefan Korošec, Marjan Lenarčič, Miran Mejak, Boris Mikoš, Eva Naglič, Marjan Orožen, Marjan Osolnik, dr. Milan Osredkar, Milica Ozbič, Drago Petrovič, Miloš Šulin, Andrej Ujčić, Ela Ulrih, Jože Zakonjšek, Milovan Zidar.

NOVO NASELJE

BOVEC — Pripravljajo načrte za ureditev turističnega naselja od Bovca do vasi Plužne. Naselja nameravajo urediti na površini 30 hektarov. V prvi etapi, bi na površini 9 do 11 hektarov zgradili tratino "kaninske vasi", kot bodo imenovali naselje.

ATC Bovec bo namreč po ureditvi smučišč na pogorju Kanina in sedanjih hotelov lahko nudil le 500 ležišč. To je zaradi pomembnosti objekta, ki omogoča smučanje tudi poleti, premalo, da bi bile dosedanje naložbe gospodarne.

ŽENSKA VELEPOSŁANIK PRI VATIKANU

Papež Pavel je 24. januarja t.l. sprejel prvo veleposlanico pri Vatikanu v osebi Afričanke gđ. Bernadette P.A. OLOWO. Gđ. Olowo je stara 27. let in je diplomatska predstavnica Ugande v Bonnu. Uganda je bila zelo pomembna krščenka dežela predno je prišel na oblast general AMIN, ki je po veri musliman. Verjetno je samo naključje, je pa omembe vredno, da je ravno za začetek MEDNARODNEGA LETA ŽEN dobil Vatikan prvega diplomata-ambasadorja v osebi ženske.

52 RAZLIČNIH ZASTAV

Med občinami, ki so 27-1-75. slovesno praznovala, je bila tudi občina Blacktown (20 km zapadno od Sydneya). Dopoldne so imeli športne prireditve in povorko po mestu, popoldne pa je v občinski dvorani sprejelo avstralsko državljanstvo kar 173 oseb različnih narodnosti.

Oder je bil okrašen z zastavami 52. narodov. Zbranim sta govorila državni in deželni poslanec, zastopnik verskih skupin in predstavnica Good Neighbour Council-a.

Lične diplome o prejemu državljanstva je razdelil župan Mr. GEORGE NICOLAIDIS, sam priseljenec iz Egipta (po rodu Grk), ki je povdaril, da je v kljub "slabšim časom Avstralija še vedno zemlja bodočnosti tistim, ki imajo dobro voljo in se ne bojijo dela in da sprejem avstralskega državljanstva ne pomeni spremembe v odnosu do stare domovine, temveč le njegovo razširitev. Avstralija sicer nima tradicije, nudi pa zato svobodo!", je zaključil župan.

ŽIVLJENJE PRI PLANICI

SLOVENSKI DAN V WOLLONGONGU

Vse svoje moči smo vstavili v uspeh naše prireditve "K.O.", s katero hočemo tukajšnjemu prebivalstvu predstaviti košček naše domovine — Slovenije. Vse odbor, pa tudi mnogi člani Planice, se trudimo, da bi tokrat res uspeli, ne toliko zaradi nas, kot zaradi slovenstva! Želimo, da bi ostal 5. april 1975 nepozaben ne le v zgodovini Sloventstva med nami, temveč predvsem v zgodovini tukajšnjega mesta, katerega del je tudi naša slovenska skupnost.

Pred dvema leti se še nobenemu ni sanjalo, da bomo imeli tu v Avstraliji ohcet, kot jo ima Ljubljana vsako pomlad v mesecu maju. Ohcet, po običajih in navadah našega 12000 km oddaljenega naroda. **Samo par desetih nas je, a smo si drznili napraviti ta težak in odgovoren korak. Zavedamo se svoje moralne odgovornosti do slovenstva, zato smo tudi tako visoko zavihali ro-**

kave in poprijeli za delo. Veliko je bilo zaprek, veliko razumevanja, največ pa dobre volje in požrtvovalnosti članov odbora in kluba.

Največ preglavice smo imeli s kočijami. Kje dobiti primerne vprege in konje, ki se ne boje mestnega prometa. Skoro smo že obupali, pa smo končno le našli rešitev.

Na letošnji PRVI KMEČKI OH CETI v Avstraliji se bosta poročila dva para — eden slovenski in eden avstralski — tako kot prvo leto, ko smo bili Slovenci iz Avstralije zastopani na Kmečki ohceti v Ljubljani. Para bosta poročena vsak v svojem materinskem jeziku.

Odbor Planice je prepričan, da se bo ta dan zbralo v Wollongongu vsaj 1000 naših rojakov. Potrudimo se vsi, da bo ta dan RES SLOVENSKI DAN V WOLLONGONGU.

Zvonko Groznik, predsednik kluba Planica.

NADA KESMIČ — Miss Planica 1975

Poročna svečanost bo v Town Hall. Poročni obred bo opravil pomorski kapetan g. DEŽELIN v obleki, ki pristoja njegovemu položaju. Poročnemu obredu bodo prisostvovali **diplomatski predstavniki Jugoslavije v Avstraliji, župan mesta Wollongong v častni županski obleki, predstavniki javnega življenja in častni gostje.** Pri gostiji bo igral najbolj originalen slovenski ansambel iz Sydneya, za postrežbo pa bo skrbel g. Božič. Imeli bomo domačo večerjo, šunke, potice in dobro kapljico. **Poročna torta (Cake)** bo tako velika, da bo treba iti po lestvi do vrha. Na odru bodo zaigrali tudi našo podoknico. Nastopila bosta gđc. **Marta Smuk in Ivan Debeljak** v spremstvu pevskega zbora. Šušljajo, da je g. **Komidar** zelo zaposlen z izrezavanjem: verjetno pripravlja zibelke za mladoporočence oz. njihov naraščaj.

Na sporedu je še veliko zanimivega, a če vam vse v naprej povemo, bosta ostali kar doma. Zato le pridite sami na ogled in prinesite fotografske aparate. **Ne bojte se vremena.** Naj bo dež ali sonce, vse bo v redu, ker nas bodo ščitile marele, ki jih je preskrbela gospa Koršorok.

Marta Obležčak

P.S.: Urednik je hotel zvedeti, kakšno nalogo bo imel pri ohceti podpredsednik Planice g. Obležčak.

Telefoniral je na njegov dom in to je bil odgovor: "Kaj bo delal moj mož, vam pa ne morem povedati, ker ga nikoli ne vidim. Najboljše, da greste v Wollongong in ga vprašate." "Kaj ste se zopet preselili v Wollongong", je presenečeno vprašal urednik. Odgovor. "Ne, le mož se v Wollongongu pripravlja na ohcet!" (Kaj neki dela? Inštruira neveste?).

SPOMINSKA KNJIZICA

Slovenski klub Planica bo ob prireditvi Prve slovenske kmečke ohceti v Avstraliji izdal posebno spominsko publikacijo, ki bo v angleščini opisala običaje slovenske kmečke ohceti. Knjižico posebej priporočamo rojakom, ki bi radi avstralskim prijateljem kaj več povedali o Sloveniji. Naročila na:

Slovenski klub Planica
P.O. Box 84. DAPTO, NSW 2530

VESELA VEST

Z izrednim veseljem smo sprejeli obvestilo J.A.T.-a, da bo dobil slovenski par **prosto vožnjo v domovino in nazaj.** Novoporočenca se bosta odpeljala iz Sydneya v nedeljo 6. aprila s prvim letalom J.A.T.-a, ki bo otvarjalo direktno letalsko zvezo med Avstralijo in Jugoslavijo. **Mariji in Lenardu želimo srečne "medene tedne" v rodni domovini. Planica.**

Marija Živko in Lenči Jazbec se bosta poročila na kmečki ohceti v Wollongongu.

KMEČKA OH CET

Naša Kmečka ohcet v Wollongongu, 5. aprila 1975, se bo začela s pohodom po mestu in to ob 2h popoldne. Planica se trudi, da bi bila "Ohcet" čimbolj podobna Ljubljanski, zato vabimo čimveč rojakov, da pridejo na ta dan v Wollongong. Srečni smo, da se je vrnil z dopusta v domovini naš predsednik ZVONE GROZNIK. S seboj je prinesel veliko reči, ki nam bodo pri naši ohceti zelo prav prišle.

Zamisel naše ohceti je nekako taka: Na čelu povorke ali sprevoda bo prapor Kmečke ohceti (enak kot v Ljubljani), sledili bodo napisni srčkih, kočije z nevestami in ženini, konjeniki v narodnih nošah, godba na pihala, voz z muzikanti in Miss Planica, Makedonska folklorna skupina, folklorna skupina Triglava iz Sydneya. V sprevodu boste videli še Ribničana s krošnjo, ki jo je naš

predsednik pravkar pripeljal iz Ribnice (odborniki ga dražijo, da bi jo moral prinesiti na hrbtu!). Na ohceti se mu ne bo treba z njo ukvarjati, ker bo starešina ženinom. Tete, ki spremljajo neveste že tudi marljivo pripravljajo svoje noše. Upamo, da bomo imeli veliko število narodnih noš, ki bodo v sprevodu pod vodstvom g. Vaupotiča. Pravi, da bo pridno igral na harmoniko, da bo lažje držati korak. Na Crown Street bo tudi običajna "šranga", pri kateri bodo morali ženini odkupiti neveste in to v čistem srebru! Iz Sydneyskega Prekmurja (baje se pravi po Avstralsko Earlwood) bodo Triglavčani poslali **pozvačine v pristni pozvačinski noši.** Da bo tudi kar bolj slovesno, bomo imeli še štiri **paže in vratarja**, ki bodo pričakali pare pred mestno dvorano. Imeli bodo obleke iz 18. stoletja.

Christine Ryan in Michael Urbanc bosta tudi poročena na kmečki ohceti v Wollongongu.

Odbornika Planice g. A. Oblesčak in g. I. Debeljak s častno članico kluba gospo M. Košorok.

NOVO LETO V WOLLONGONGU

Lep je bil pogled na skoro prepolno dvorano rojakov, ki so veselo trkali s kozarci in se skoro do onemoglosti vrteli ob veselih zvokih naših godcev. Prehod iz starega v novo leto je bil odličen — res srečen in vesel in upamo, da bo tako tudi vse tekoče leto.

Za uspeh prireditve gre zahvala prostovoljnim delavcem: družini Živko, ki je vodila kuhinjo, slovenskemu paru naše kmečke ohceti, ki je bil res požrtvovalen in drugim. Izbrati MISS PLANICO je bila kar umetnost, ker imamo toliko lepih in mikavnih deklet. Letos je uspela gđ. NADA KESMIČ, a drugo leto kaka druga. Nada je dokazala, da zna biti zelo pridna in si je v enem tednu sešila slovensko narodno nošo z avbo, seveda s pomočjo požrtvovalne mame.

Vodstvo Planice bi želelo, da bi bile vse naše prireditve tako polnoštevno obiskane. Polna dvorana še le da tisto domače razpoloženje, ki te vabi "nazaj v planinski raj"

Za odbor: S. Vaupotič

VRNILI SO SE

In to ravno pravi čas. Iz obiska v domovini se je vrnil naš predsednik g. ZVONE GROZNIK z družino. Med domačimi mu je bilo zelo lepo, četudi je imel ves čas skrbi za Planico in našo Kmečko ohcet, za katero je kupil tudi kompletno "suhorobo" iz Ribnice. Dobrodošel Zvone četudi te čaka veliko delo upamo, da si rad med nami in da nas boš po obisku domovine še bolj navdušeno navajal k delu za korist slovenske skupnosti in našega kluba.

Člani Planice

1975 PUBLIC HOLIDAYS IN N.S.W.

Wednesday, January 1
New Years Day
Monday, January 27
Australia Day
Friday, March 28
Good Friday
Saturday, March 29
Easter Saturday
Monday, March 31
Easter Monday
Friday, April 25
Anzac Day
Monday, June 16
Queen's Birthday
Monday, October 6
Six Hour Day
Thursday, December 25
Christmas Day
Friday, December 26
Boxing Day
Thursday, January 1, 1976
New Years Day

ZOPET PRVI

Planica je sodelovala pri "Nowra show". Sodelovali smo pri paradi po glavnih ulicah Nowre in to v naših slovenskih narodnih nošah, razstavi pa smo se morali odpovedati, ker imamo preveč dela s pripravami za K.O. v Wollongongu.

Uspeh naše udeležbe je bil, (kot zdaj že običajno) — prva nagrada za najlepšo formacijo narodnih noš. Nagrado nam je podelil Premier of N.S.W. Mr. Lewis. Drugo mesto so zasedilo Hrvatje, tretje pa Holandci. Ta dan je bil v Nowri zelo vroč (35 C) dva člana v narodnih nošah žal nista mogla prenesti take vročine, drugi smo se na potili, da je bilo strah. Razumljivo — naše narodne noše so delane za drugačno podnebje kot je avstralsko poletje.

BOEING 747 V JUGOSLAVIJI

BEOGRAD — Jugoslovanski aerotransport namerava čez dve leti vključiti v svoje letalstvo tudi dva velika boeinga — 747.

Ameriška družba Boeing je v Jugoslaviji že pripravila demonstracijski polet takšnega letala. Povabljenje so z njim popeljali iz Beograda proti Dubrovniku in Splitu.

LEPŠE STEVARDESE

BEOGRAD — Stevardese JAT so dobile nove uniforme. Namesto klasičnih, ki niso kazale preveč iznajdljivosti, bo nova uniforma zelo moderna, zaradi raznobarnih bluz in ovratic pa stevardese ne bodo več tako zelo podobne druga drugi.

Namesto starih pokrival nisojio stavardeše že nekaj dni ljubke klobuke. Nova garderoba je sestavljena iz krila, zgornjega dela kostima in jakne. Poleg tega ima vsaka stevardesa 7 raznobarnih pletenih bluz in prav toliko rut, tako da lahko vsak dan spreminja svoj videz.

1975 PRIMARY AND HIGH SCHOOL HOLIDAYS IN N.S.W.

Saturday, December 15, 1974
to Monday January 27, 1975
Friday, March 28, 1975
to Tuesday, April 1, 1975
Saturday, May 3, 1975
to Sunday, May 18, 1975
Saturday, August 23, 1975
to Sunday, September 7, 1975.

J.A.T. — QANTAS

S prvim aprilom bodo letala jugoslovanske letalske družbe J.A.T. redno vozila na progi Beograd — Sydney — Beograd. Iz Sydneya bodo letala odhajala ob četrkih in nedeljah in bodo imela zelo ugodno zvezo s potniškimi letali za Ljubljano. Letalo se bo dvignilo v Sydneyu ob 3h popoldne in pristalo v Beogradu naslednje jutro ob 6h. Po ureditvi carinskih predpisov se lahko potniki odpeljejo v Ljubljano že ob 8.20 zjutraj in pristanejo na Brniku ob 9.25h.

Povratna letala iz Ljubljane vozijo ob torkih in petkih ob 8.50h zvečer (pristanek v Beogradu ob 9.45h). Iz Beograda odleti letalo za Sydney ob pol dvanajstih (11.30h) ponoči.

Cene vožnji so: povratna karta \$869.90, otroci med 2. in 12. letom plačajo polovično, otroci do 2. leta starosti pa le 10% celotne karte. Potniki se lahko vračajo kadar hočejo (niso vezani na datume), le da se ne vrnejo pred TREMI TEDNI in da ne ostanejo dalje kot 180 DNI.

Izjemoma bo JAT-ovo letalo pristalo v Ljubljani 29. maja, v Zagrebu 22. maja in v Splitu 4. juni-

ja (letala s teh poletov se ne bodo vračala v Sydney). Opozarjamo vas, da so cene iz Evrope v Avstralijo malo večje (iz Ljubljane \$902.60) in to zaradi nestabilnosti evropskih valut.

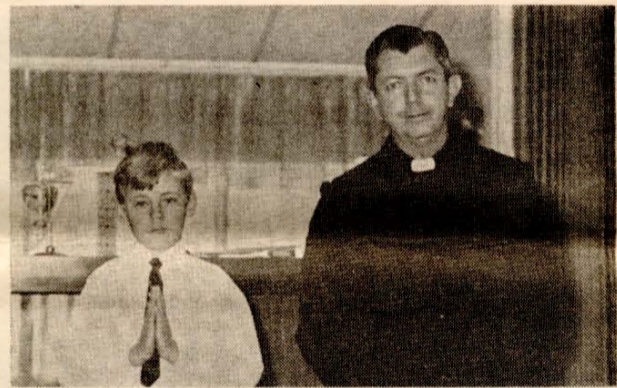
Letala avstralske letalske družbe QANTAS bodo vozila iz Sydneya ob sredah in odhajala iz Beograda ob četrkih. Čas odhoda in cene so kot pri J.A.T.-tu.

S 1. aprilom bodo ukinjeni "Charter-ji." V veljavo bodo stopile tudi nove cene, ki se bodo menjavale po sezonah: april, maj, junij, julij, december (dražje) — januar, februar, marec, avgust, september, oktober in november bo stala vožnja \$57.10 manj.

SVETUJEMO VAM, DA SE ZA NADALJNE PODROBNOSTI V ZVEZI S POTOVANJEM DOMOV (pa tudi kamor koli po svetu) OBRNETE NA:

Adriatic Trade & Tourist Centre
155 Bathurst St., Sydney.

Tam vam bodo v domačem jeziku zadevo še enkrat razložili in odgovorili na vsa vaša vprašanja. Vprašajte za gospoda LOJZETA KOŠOROK-a. Telefon: 61-8101.

Edi Mlinarič (Albion Park), na dan prvega obhajila.

SVETOVNO GLASBENO SREDIŠČE

V Sloveniji imajo od nedavnega kulturno ustanovo, kakršne ni na vsem svetu in katere usluge potrebuje ves svet: slovenski rojak Božidar Kantušer je preselil iz francoskega Fontainebleauja v Mekinje pri Kamniku mednarodno knjižnico za sodobno glasbo, ki jo je sam ustanovil pred šestimi leti in jo od tedaj vseskozi vodi.

Njegova zamisel je bila, da bi skladatelji z vsega sveta pošiljali v knjižnico izvod svoje partiture, poleg pa še nekaj podatkov, ki bi glasbenim zgodovinarjem pozneje olajšali delo. Hkrati naj bi v knjižnico pošiljali po en izvod novo natisnjene glasbenega dela glasbene založbe, diskografske hiše in ustanove, ki se ukvarjajo s snemanjem sodobne rešne glasbe na magnetofonske trakove.

"Vendar bi bilo vse to blago mrtvo, če ga v knjižnici ne bi primerno obdelali," pravi Božidar Kantušer, "in ga potem posredovali tistim, ki jih takšno delo zanima."

Izdelal je sistem, ki omogoča zelo natančen pregled nad vsemi evidentiranimi skladbami.

V mednarodni knjižnici sodobne glasbe zbirajo galsbena dela, nastala od leta 1900 dalje. Tako imajo v njej pregled nad malone vsemi deli francoskih skladateljev ter kompozitov iz ZDA, Nemčije, Poljske, Madžarske in še vrste drugih držav,

medtem ko je na primer iz sicer plodne češkoslovaške ali Romunije zastopanih prav malo del, iz Jugoslavije in Slovenije pa na primer niti eno.

Harvardska in bostonska univerza sta bili prvi, ki sta takoj po ustanovitvi knjižnice naročili, naj jih obvešča o vseh novostih s področja rešne glasbe. Njima so sledile inštitucije in posamezniki z malone vsega sveta; tja zdaj pošiljajo kartice, iz katerih je mogoče zvedeti, kaj je kje nastalo in kje je mogoče dobiti notno gradivo za najnovejše sodobne glasbene stvaritve.

Včasih je bilo pomembno, da so glasbeno delo natisnili, ker je v največ primerih tako prišlo do izvajalcev. Če zdaj pošlje skladatelj svoje rokopisno delo knjižnici, se je s tem že ves svet seznanil z njim, saj knjižnica pošilja ustrezno kartico na vseh pet celin.

Medtem ko je v Mekinjah osrednja knjižnica, je v Parizu njena podružnica, prihodnje leto pa nameravajo ustanoviti podružnico tudi v New Yorku. Čez tri do štiri leta (o tem je Kantušar popolnoma prepričan) bo postala Ljubljana svetovno središče sodobne glasbe: na njeno obrobje, v Mekinje, bodo prihajali vsi podatki o svetovnem snovanju na tem področju, da bi jih nato iz slovenske prestolnice pošiljali po vsem svetu.

DRAGI TRIGLAVČANI!

Se še spominjate naših veselih in prijaznih srečanj? Bil bi krivičen, če ne bi povedal, da smo bili povsod prisrčno sprejeti. Vendar je mene, in menda nas vse, močno impresionirala prav vaša domačnost in prisrčnost. Prepričan sem, da takšno domačnost in prijaznost nudite vsem, kateri se mudijo na vaši Triglavski zemlji. Prepričan sem tudi, da takšno prijaznost nudijo lahko samo tisti, ki so pozabili na stare zamerke. Raje mislijo na svojo lepo rodno deželo. Raje mislijo na to, da smo Slovenci majhen narod in je zato nujno, da se razumemo in držimo čvrsto skupaj. Tudi iz vašega skupnega glasila "Triglav" odmevajo takšne misli in želje.

V prihodnjem letu 1975 Vam želim novih moči pri vašem plemenitem delu.

Vaš prijatelj Stane Zdravec.

NOVOLETNA VOŠČILA

Ob novem letu sta se oglasila častna člana Triglava iz domovine: DUBRAVKA TOMŠIČ in ŠTEFAN TRAMPUŽ. Oba želita vsem članom pa tudi ostalim rojakom v Avstraliji vse najboljše v letu 1975.

JANA JE PISALA

Jane Osojnik se še dobro spominjate iz dni Slakovo v Avstraliji. Desetega februarja je poslala iz Ljubljane pismo, v katerem pravi med drugim:

"Dragi prijatelji v daljni Avstraliji, dober dan! Strašansko slabo vest imam; namenila sem se voščiti vam za novo leto vso srečo — pa sem odlašala in odlašala in zdaj me je že sram, da bi to rekla. Pa vseeno! Lepo se imejte letos in pridite kaj čez lužo!

Medtem, ko sem mislila na vas (pisala pa ne), sem tudi nekaj naredila in sicer tisto "vašo" oddajo spravila v promet takoj po novem letu. Prav imenitno je uspela in priporočamo se za nove posnetke. Večja? Naj tule vidijo, oziroma slišijo, kako ste pridni. Še nekaj bi rada vprašala; je tam pri vas kaj otrok, ki bi si radi dopisovali z našimi tu v Sloveniji? V naši oddaji "Pionirski tednik" lahko povprašamo, če želite in vam pošljemo naslove.

Vsem Sydneyskim Triglavčanom iskrena hvala za novoletno čestitko, ki je bila kar precejšnje presenečenje. Če pomislim, da zdalje jeste sveže jagode in se kopate v toplem morju, ki kar pobasala kovčke in odjadrala k vam (kar na pot! — op. ur.). Sicer pa se letos tudi mi ne tresemo preveč...

Če bi mogla, bi pozdravila kar vse Slovence, ki sem jih srečala pri vas; to bi bila pač zelo majhna zahvala za vso ljubeznivost, ki ste nam jo izkazovali."

Takole je Janino pismo. Ne bi bilo prav, da bi jo razočarali, zato bomo ZA LJUBLJANSKI RADIO POSNELI PROGRAM MATERINSKE PROSLAVE. OTROCI IN STARŠI IMATE DOVOLJ ČASA ZA PRIPRAVO. Prav bi bilo, da tudi druga slovenska društva po Avstraliji posnamejo na magneto-

PREŠERNOV DAN

Prešernov dan (8. februar) je slovenski narodni praznik, ki smo ga Triglavčani praznovali v nedeljo 9. februarja s kratko kulturno prireditvijo na Triglavu. Izgledalo, je da nam bo vreme nagajalo, pa je še kar šlo.

Referent za razvedrilo g. Peter KROPE nam je pripravil lep in pester program, prav tako nas je tudi presenetila prijetna okrasitev Prešernovega kotička. Veliko sliko našega pesnika je posebej za to priliko narisala gđ. Sonja PUKL iz Georges Hall-a, spored programa pa je bil zaupan našemu neumornemu predsedniku g. S. PETKOVŠKU, ki je v svojem nagovoru med drugim povedal, da je Prešeren:

"Živel v tistem času, ko je Napoleon prebudil male narode, tiste male evropske narode, ki so jim močnejši govorili, da sta njih jezik in omika primerna le za hlapce in pastirje. Med te so prištevali tudi naš slovenski narod. Prešeren pa je s svojimi pesmi ne le izpovedal samega sebe, ljubezen do svojega naroda, ljubezen do rojstne hiše in žene, pač pa tudi dokazal, da se v slovenskem jeziku prav tako lahko izrazijo najplemenitejše misli. S svojimi Poezijami leta 1846 nas je postavil v vrh evropskih kulturnih narodov.

Že v njegovem času so se zbirali okoli njega tisti, ki so verovali v prihodnost slovenskega naroda. In iz njegovih pesmi smo Slovenci črpali svojo duhovno moč tudi kasneje, predvsem v najtežjih časih narodove borbe za obstanek.

Prešeren je umrl 8. februarja 1849 — ta dan je razglašen za slovenski kulturni praznik. Danes po 126. letih njegove pesmi še vedno najdejo odmev v našem narodu. Nam izseljencem pa so gotovo najbližji verzi iz Sonetnega venca:

"O, Vrba, srečna, draga vas domača, kjer hiša mojega stoji očeta!..." ali iz Zdravljice:

"Žive naj vsi narodi, ki hrepene dočakat dan, da koder sonce hodi, prepri iz sveta bo pregnan..." in končno iz Spomina Andreju Smolcu:

"Ena se tebi je želja spolnila, v zemlji domači da truplo leži."

Pri programu so sodelovali: Mladinski orkester pod vodstvom Martina Konda. Ob spremljavi orkestra je korajžno in zelo lepo zapela Irena Kužnik iz Blacktowna. Mici KONDA je deklamirala Prešernovo pesem "O Vrba, Joško ŠAJN pa je mojstersko zaigral Slakovo "Visoko nad oblaki". Iztok NUSDORFER je izgledal zelo prikupen v svoji narodni noši in nam je zelo lepo zaigral na svojo violino. V narodni noši so bili še: Neveca MUHA, ki je zaigrala na harmoniko, Tanja KUKOVEC, Natli ŠPICAR, ki nam je prisrčno zapela. Z izredno lepim in nežnim glasom nas je presenetila Danica ŠAJN, ki je zapela ob spremljavi bratove harmonike, potem pa še sama priljubljeno angleško pesem "Paper roses".

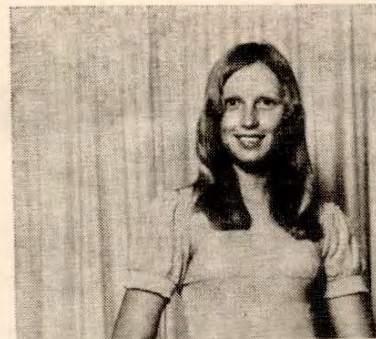
Navzoči Triglavčani so bili mladini zelo hvaležni za kratko uro lepe slovenske pesmi in besede. Z velikim veseljem so v svoji sredi pozdravili rojake iz Wollongonga, ki so pripeljali na obisk k Triglavu "MISS PLANICA 1975".

Po proslavi je bila prosta družabnost s plesom. Plesalo je staro in mlado. Postrežba je bila ta dan nekaj odličnega. Imeli smo pecivo, krofe, flancate in odlično potico, za kar gre zahvala predvsem organizacijsko zmogni gospej VERKO ter njeni pomočnici gospej GRUDEN. Žal, da ni mogla priti gospa ŠIFRER, ki je tudi prispevala k peki.

Imeli smo še narezek, dobre klobase, čevapčiče, solato in zrezke. Manager g. Moge, ki je bil za družabnost odgovoren je verjetno hotel pokazati drugim, da se da z veliko dobre volje in požrtvovalnosti družabnost še izboljšati.

ZAHVALA

Slovenski klub Triglav se zahvaljuje Mrs. ATTWOOD (Fairfield) za dragocen "X-mas Cake", ki ga je podarila klubu. Klub ga je dal na dražbo in poslal izkupiček zbirki za Darwin.

IRENA KUŽNIK

Oglejte si brhko Slovenko. Če bi jo slišali, kako lepo je pela na Prešernovi proslavi na Triglavu in to ob spremljanju Mladinskega orkestra pod spretnim vodstvom g. Martina Konda iz Strathfielda, bi se čudili, da je še niste videli na televiziji. Irena je stara 14. let in živi s starši v Blacktownu, kjer je zelo dobra učenka na tamkašnji srednji šoli (Highschool). Vsi, ki smo jo slišali peti na Triglavu, ji želimo mnogo uspeha pri njenih nastopih in nadaljni pevski izobrazbi, predvsem pa bi radi, da bi nas zopet čimprej obiskala in nam katero zapela.

Posnetek z obiska škofa Leniča v Sydneyu.

fonski trak petje in deklamacije naše mladine in pošljejo Jani v Ljubljano; naj nas domači slišijo na ljubljanskem radiju! In še eno — KDO SI BO DOPISOVAL Z MLADIMI SLOVENCIM IN SLOVENKAMI DOMA? Pošljite svoja imena uredniku Triglava in to kaj kmalu! Kdor želi stopiti v stik z Jano, ji lahko piše na naslov:

Jana Osojnik, Vavpotičeva3
61000 LJUBLJANA,
YUGOSLAVIA.

SPOMIN NA OBISK

Ta slika nas spominja na leto 1972/73, na obisk škofa slovenskih izseljencev iz Ljubljane prev. g. dr. S. LENIČ-a. Ob svojem obisku je blagoslovil cerkev sv. Rafaela v Merrylands-u, zemljišče Triglava in zemljo Slovenskega društva. Iz domovine nam je prinesel pozdrave in toplo slovensko besedo.

Na Triglavski zemlji je posadil

oljko, ki nas bo vedno spominjala na njegov obisk in njegove pomembne pastirske besede.

Kot vsi, imamo tudi mi radi obiske iz domovine. Pred očmi imamo predstavnik Maticice, Slake, Fante s Praprotna. Jano, Savski val, Minor... in zdaj čakamo na... kar nam bo pač mogla domovina poslati.

Družina Nusdorfer.

MIKLAVŽEVANJE

Letošnje miklavževanje Triglava je bilo eno najpristržnejših, kar smo jih imeli. Miklavžev obisk je bil zelo lep. Klub je preko Miklavža obdaril 120 otrok. Tudi odrasli so se dobro zabavali. Za ples je skrbel ŠERNEKOV ORKESTER, ki je krepko "rezal" domače polke in valčke. Zmankalo je prostora za avtomobile, pa tudi sedežev za ljudi, čeprav je odbor pred tem kupil še 84 novih stolov. Balinišče je delalo "nad-ure", odborniki, Krobe, Tašner, Ivan in Dušica Debeljak, Valenčič, Samsa, Glogovšek, Jožica Muršec, vsa družina Ritlop, Sonja Pukl, Tanja in Boris Kukovec in še drugi so marljivo in vstrajno delali, da je bilo nam lepše in prijetnejše, da celo toliko smo "prišli k sebi", da smo lahko praznovali god Milence Špicar in Marije Ritlop.

Tanja Kelenc iz Riverwood-a

ŠTEFANOVO

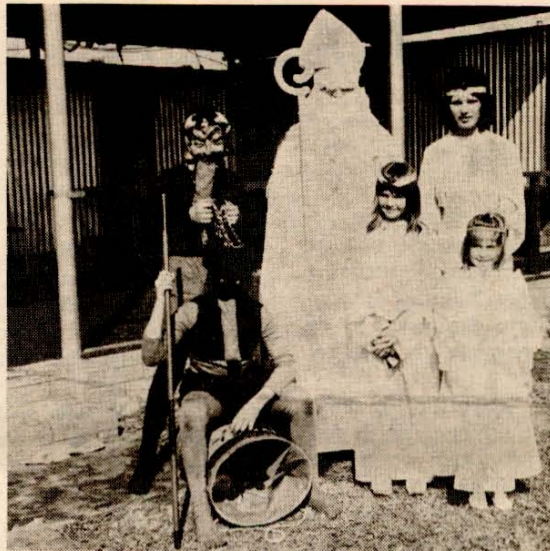
"Boxing day" (po naše štefanovo), je pri Triglavu vedno živahen dan, lanskoletni gotovo ni bil izjema. Nabralo se nas je, da je bilo vselje. Šunka, ki jo je klubu podaril naš mesar g. Ludvik SEVČEK iz Liverpoola, je prinesla na srečolovu lep denar. Tudi plesali smo, da je bilo veselje. In kako so praznovali naši štefani! Že dolgo jih nismo videli tako "židane" volje.

BOŽIČNO DARILO

Ko smo na božični večer na Triglavu zbrani poslušali slovenske božične pesmi, nas je ob desetih zvečer razveselila novica g. Želka, da mu je žena "pravkar rodila sina"! Kako lepo božično darilo!

OTROCI DORAŠČAJO

Marija in Štefan ŽEKŠ iz Smithfielda sta si s trdim delom postavila dom in odgojila otroke. Zdaj sta že ponosna "stara starša", pa še nimata miru s porokami. Letos 1. februarja se jima je poročila druga hči. Bila je prekrasna poroka in vesela gostija. Škoda, da otroci tako hitro doraščajo!

Triglavski Miklavž s spremstvom

TRIGLAVSKE PRIREDITVE

- Nedelja 2. marca** — družinsko popoldne na Triglavu — za ples igra Mladinski orkester;
- Sobota 15. marca** — Jožefovanje v Montefano (Smithfield) — igra Triglavski orkester;
- Velikonočni ponedeljak 31. marca** — Sekanje pirhov na Triglavu — žrebanje proste karte za Ljubljano — ples ob zvokih Mladinskega orkestra;
- Nedelja 6. aprila** — vrtna veselica na Triglavu — za ples igra Triglavski orkester;
- Nedelja 4. maja** — MLADINSKI DAN — igra ECHO BAND — za stare in mlade;
- Nedelja 11. maja** — MATERISKI DAN — nastop otrok — za ples bo igral Mladinski orkester;
- Nedelja 1. junija** — prva "zimski" veselica na Triglavu — igra Triglavski orkester;
- Nedelja 22. junija** — SLOVENSKO KRESOVANJE NA TRIGLAVU — dan valčkov in polk — igra poznani Šernekov plesni ansambel;
- Nedelja 6. julija** — zbiranje ob ognjišču — igra Mladinski orkester;
- Nedelja 3. avgusta** — kolone — za dobro voljo bo skrbel orkester Triglava;
- Sobota 16. avgusta** — PRESS BALL — Montefano (Smithfield) — igra Triglavski orkester.

Za odbor:
Peter Krobe

CVETJE V JESEN

"Cvetje v jeseni", film, ki ga mnogi rojaki žal še niso videli, je imel zelo uspešno sezono v Sydneyu, Melbourne in Adelaide. Predvajali smo ga celo v Summer Hill-u prišlo je kar 67 odraslih in 32 otrok — zelo lepa udeležba za tako neznatno predmestje Sydneya.

Vprašali smo referenta za prosveto in razvedrilo pri klubu Triglav g. Petra Krobe, kdaj bomo zopet videli kak slovenski film (seveda ponovno) Cvetje v jeseni. Po njegovem bo to kaj kmalu, le vročina naj malo popusti in uro naj poprej "pomaknejo" na sončni čas.

PONOVO V BOLNICI

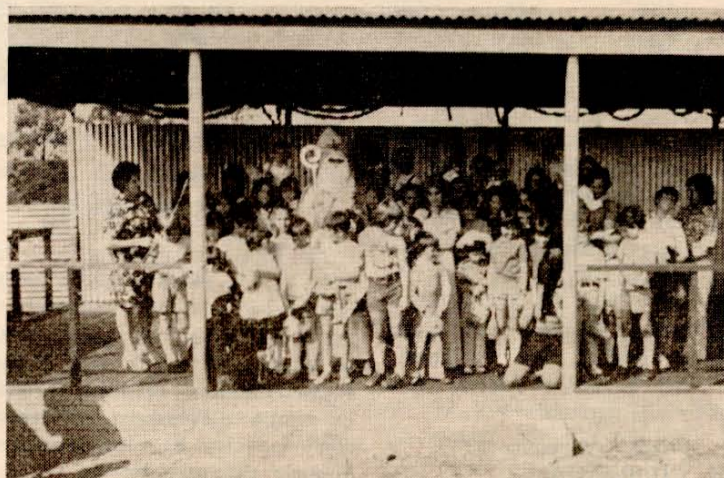
JACK BAKER, navdušen član

Triglava, je ponovno na operaciji v bolnici. Je naš najstarejši član in se je kar dobro držal do lanskega leta, zdaj se mu pa zdravje kar noče popraviti.

Triglavčani mu iz vsega srca želimo, da bi lahko prišel čimprej med nas ali vsaj do takrat, ko bomo imeli na tomboli za glavni dobiček njegov avto.

IŠČEM

IVANA SNOJ iz Nadgorice pri Ljubljani išče sina IVANA SNOJ. Naj se prosim oglasi, da bom vedela, če še živi. Prav tako prosim druge, ki ga poznajo ali vedo kaj o njem, naj telefonirajo v Sydney (po 7. uri zvečer) na 656-3315.

Posnetek z Miklavževanja

V 4. STOLPCU

December je zadnji mesec v koledarskem letu; poln dela in praznovanje.

: : SUZI JANZ je 1. dec. praznovala svoj rojstni dan; pri 13. letih je že kar cela gospodična;

: : KATRCA ČUJEŠ je imela 3 leta 6. decembra;

: : MARY OBLEŠČAK je isti dan dopolnila 16 let;

: : MILENA ŠPICAR je slovesno praznovala rojstni dan 8. decembra, pri PRITLOPU sta pa kar dve go dovali;

: : SILVO ŽELKO in ANICA JAMŠEK sta se spominjala svoje- ga rojstnega dne naslednji dan (9);

: : DANICA FIŠER je hotela prikriti svoj rojstni dan, pa ji ni uspelo. Imela ga je 22. decembra;

: : SILVA ŠIRCELJ je tudi praznovala "obletnico rojstva" in sicer 24. decembra, dva dni pozneje pa je imel 9 let BILL GJURA;

: : Na štefanovo so pri Triglavu go dovali: ŠTEFAN ŽEKŠ, ŠTEFAN HOZJAN, ŠTEFKA ZAFORŠNIK in ŠTEFAN DOLŠEK;

: : SILVA BATIČ in SILVA ŠIRCELJ sta se z godovanjem pridružili SILVU ŽELKO na Silvestrovo 31. decembra;

: : S praznovanjem v januarju je začela ŠTEFKA DOLŠEK. Rojstni dan ima že kar prvega januarja; z njo so v januarju praznovali rojstne dneve še DANIEL BREKAN (6), ki je ta dan dopolnil eno leto v veliko veselje svoji mami LOJZKI in očetu MARTINU. Isti dan je imel rojstni dan tudi JASON, MICHAEL FARKAŠ iz Mt. Druitta;

: : ZA MILKO DEBEVC iz Croydona so pripravili lep "party" tudi na 6.

: : Sedmega januarja so praznovali pri Obležčaku v Caringbah — BELINDA je dopolnila 14. let;

: : RONDA RATKO (9) in VIDA VERZEL (14) sta praznovali v krogu svojih družin;

: : S prijetnim večerom v restavraciji MORAVA v Cabramatti sta s prijatelji v tem mesecu proslavljala rojstne dneve JOŽE FIŠER in MARTA SMUK. K slavljenju se je razen domačih zbralo še skoro pol Triglava;

: : GEORGE ELŠNIK je imel svoj "party" kar doma. Predsednik Triglava STANKO PETKOVŠEK je baje za tem kar za 3 dni odpovedal pri gospodinji hrano; še danes ne ve, kaj je bilo pri Elšnikovih najboljših;

: : 20. januarja smo se spomnili obiskala škofa LENIČA na Triglavu;

: : MARIJA ŽEKŠ je letošnji rojstni dan (26) kar "zakrila". Je imela preveč priprav za hčerkino poroko;

: : SREBRNA POROKA: Praznovala sta jo BARBARA in JANEZ FORTE iz Blacktowna na dan 21. januarja — iskrene čestitke obema;

: : MARIJA in FRANC RATKO sta slavila 26. let poroke med svojimi v Sloveniji, VINC JAMŠEK pa s soprogo 24 let v Smithfieldu, MILENA in MIRO ŠPICAR pa 7 let na Triglavu;

: : Po zaključku letne skupščine delničarjev Triglav P/L smo praznovali rojstni dan novoizvoljenega CHAIRMANA OF DEVELOPMENT COMMITTEE g. ALBINA PORŠKA iz Guildforda. Nihče ne ve, kako je prišlo do tega, da so se vsem "ustavile" ure. Da marajo domov, so se spomnili še le ob

SILVESTROVANJE

K silvestrovanju smo se zbrali v Smithfieldu, kjer smo bili do 2h jutraj, nato pa smo se odpeljali na Triglavsko zemljo. Tam smo ob pesmi in muziki počakali novoletno jutro. Ker je bilo na Triglavu veliko manj vroče kot v dvorani, so nekateri predlagali, da bi bilo prihodnje silvestrovanje raje na prostem, po načinu kot ga imajo Avstranci na Kings Cross-u in drugih krajih. Kako bo, bomo videli. Odbor kluba bo predlog gotovo resno razmislil, predno se bo odločil. Silvestrovanje za kakih 500 ljudi in to na prostem, res ni majhna zadeva, četudi je po drugi strani zelo privlačna. Malo nerodno je že, če n.pr. dežuje ravno ob nepravem času.

KRST PRI TAŠNERJEVIH

Dne 15. decembra 1974 je bil pri Tašnerjevih vesel in pomemben družinski praznik. H krstu so nesli sina SIMONA. Krstne obrede je opravil p. Valerijan JENKO v cerkvi sv. Rafaela v Merrylands-u. Botrovala sta Peter in Ivica KROPE. Če so kaj pili, vprašate? Kdaj pa so že v Kidričevem praznovali brez žlahtne kaplice? Vili in Nežika sta mnenja, da je treba v tujini "domače običaje" še bolj spoštovati kot doma. Imata prav! Kdaj bo naslednji krst?

ANTONY, JOHN FRIŠČIČ

Kar dve imeni je pri krstu 18. januarja 1975 dobil sin Sonje in Vinca Friščiča. Krstil ga je g. pater Valerijan Jenko, botrovala pa sta Lojze in Danica Moge. Krstno slavlje je bilo v klubskih prostorih Triglava in to kar od mraka do dne! Da ste videli starega očeta! Izgledal je mlad in razigran kot da se je pravkar vrnil iz naborov. Verjetno se je nekaj vnukove mladosti tudi njega pripelo.

PRVA POROKA

Pri HORVATOVIH v Earlwood-u so imeli prvo družinsko poroko, ko se je 22. februarja poročila najstarejša hčerka NADA HORVAT s Tony-em RILY. Poroka je bila v cerkvi sv. Rafaela v Merrylands-u, svatovščina pa v Delvedere Room v Cabramatti.

DOMA JE DRAGINJA

"Jugoslovanske železnice so podražile vožnjo za povprečno 22%. Ko sem prišla po dveh letih ponovno domov, sem se kar začudila inflaciji, o kateri toliko govorimo v Avstraliji. Kar imamo v Avstraliji ni nič!... Pa se mi vseeno zdi, da ljudje v Sloveniji boljše živijo ali imajo vsaj več od življenja, kot mi v Avstraliji..."

ZVONE PLEVČAK

Močno nas je presenetila vest, da je 31. januarja 1975 v bolnici v Melbourne nenadno umrl priljubljeni rojak Zvone Plevčak, ki je skoro 25. let življenja v Avstraliji preživel v St. Marys in Penrithu. Pred par leti sta se z ženo Ljubico preselila v Braidwood (NSW), kjer sta živela na 50 Wilson Street; hotela sta biti blizu svojih otrok: Stojana, Jelene in Radeka ter vnukov. Zvone, ki je tako zelo ljubil svoj Rakovnik in Ljubljano, je nameraval v kratkem v domovino na obisk. Zgodilo se je drugače — odšel je v večno domovino. Naj počiva mirno v tujini, v kateri je ustvaril dom svojim otrokom!

Pogreb je bil v sredo 5. februarja iz St. Raphaels Church, Queanbeyan na pokopališču v Canberri. Med pogrebi so bili tudi številni prijatelji pokojnika iz Sydneya.

Ženi in otrokom ter ostalim žalujočim naše iskreno sožalje!
Triglav — Sydney.

Posnetek s krsta pri Tašnerjevih. Z leve na desno stoji: Vili Tašner, Nežika Tašner, Peter Krope, Ivica Krope (s Simonom v naročju, ki se pa ni pustil fotografirati) in p. V. Jenko

ČASNIKARSKI OBISK

V kratkem se bo po večmesečnem življenju v Avstraliji, Novi Zelandiji in Novi Gvineji vrnil na svoje delovno mesto v Beograd poznani slovenski časnikar STANE STANIČ. S seboj bo nesel ogromno gradiva o življenju jugoslovanskih naseljenecv v Avstraliji; tudi o Slovencih, med katerimi je prebil dokaj prijetnih ur, bo imel kaj povedati. V mesecu januarju je obiskal TRIGLAV v Sydneyu. Že po nekaj trenutkih

se je znašel sredi znancev iz vojnih časov. Ko smo ga seznanili z rojakom, ki je bil tudi na obisku pri Triglavu, a dela drugače v Rimu, sta oba spoznala, da danes "pelje več cest na Triglav, kot pa v Rim".

Upamo, da bo Staničev obisk med nami pripomogel do še boljšega razumevanja potreb jugoslovanskih naseljenecv v Avstraliji in da bo imel v Sloveniji toliko vpliva, da nam bodo na njegovo priporočilo poslali na obisk, če že ne SLOVENSKI OKTET, pa vsaj KMETCA!

PISMO UREDNIŠTVU

Običajno ne dobivamo prijetnih pisem in tudi podpisanih ne, tokrat pa je bila izjema, prišlo jih kar kup, med njimi nekaj zelo pristranih, kot n. pr.:

"Vsem prav veselo slovensko praznovanje! — Nekdo je res vstrajen in mu čestitam! Prejela sva z današnjo številko že tri številke in to res z veseljem ter se vam nisva niti zahvalila. Zato naj z današnjimi

željami na hitro poravnava svoj dolg. Imava zelo slabo vest. Iz vsega srca vsem vse lepo, še enkrat: HVALA in upajmo, da se bomo v 1975 videli in spoznali. Le tako naprej in nas bo vedno več!

Pripomba: Človek skoro ne more verjeti, da so med nami še ljudje, ki imajo tudi srce. Hvala za voščila — stotero krat več dobrih želja Vama!

Kot druge, se večja
tudi Ritloпова
družina; na zadnjem
silvestrovaju so
zasedli vso mizo.

V 4. STOLPCU

jutranji zori — res je moralo biti presneto lepo da so zdržali!!! (pa pravijo nekateri, da se "čutijo" stare...);

: : Pred 11. leti (11. feb) je izšla v Avstraliji prva slovenska učna knjiga PRVI KORAKI!

: : Rojstne dneve so imeli v februarju še: JOŽE GRČA (11), MILI HREN (12), VILI TAŠNER (16), FRANC MATUŠ (17), RICHARD TWRDY (18. feb. je imel 65. let), FRANC RATKO (22), JOŽICA MURŠEC in referent za prireditve PETER KROPE (25). S tem so bila praznovanja Triglavčanov za ta mesec zaključena.

: : MAREC ni nič manj živahen z družinskimi praznovanji: Že na prvi dan sta godovala ALBINA KURER in ALBIN PORŠEK, pri DOLŠKU ima 5. rojstni dan sin, 7. pa praznuje rojstni dan IVICA KROPE iz Lansvale;

: : Mineva 3. leta odkar je bila podpisana pogodba za Triglavsko zemljo (9. marca) — lep korak naprej od tistikrat;

: : Spominjamo se tudi obiska S. I.M. in Slakov (pri Triglavu so imeli koncert 11. marca 1972); Drago Seliger je 20.3.72 na Triglavu zasadil bor, ki kar dobro raste;

: : MOGE LOJZE, požrtvovalni manager našega kluba ima rojstni dan 24. marca — že zdaj zbira prostovoljce za delo na Triglavu (to bo res svoje vrste "party");

: : Na isti dan (24) se spominjamo tragične smrti pokojnega člana Triglava LADA GAMBOC;

: : Pred koncem meseca se lahko oglasite še pri Tašnerjevih. Gospodinja NEŽIKA bo namreč 30. praznovala svoj rojstni dan. Bomo slavili? Kako ne!

: : Aprilska praznovanja bomo objavili v prihodnji številki. Danes povemo le to, da bo gospa ELZA KROPE pred odhodom domov morala "dati za štefan" in to za svoj rojstni dan 3. aprila, katerega je hotela prvotno praznovati v Sloveniji!

BRANKO RUDOLF — 70 let

Znani slovenski pesnik in pisatelj g. BRANKO RUDOLF iz Maribora, ki se ga mnogi spominjate iz časa turneje Slakov, je lani, novembra meseca praznoval svojo 70. letnico. Slavljenca se tudi mi z velikim spoštovanjem spominjamo in mu, četudi malo pozno, izrekamo najlepše želje še za nadaljne plodne in zdravo življenje. Naša knjižnica, ki nosi ime slavljenca je ravno te dni dobila ponovni zagon in upamo, da bo kmalu dokončno urejena!

Dragi Branko! Kot pravi naša stara pesem: "Kol'kor kapljic, tol'ko let; Bog ti daj na svet živet!" (verjemi, da ne pijemo ravno malo!) —

Ti kliče Triglav iz Sydneya v svojem imenu in v imenu vseh, ki te imajo radi in cenijo tvoja prizadevanja za slovenstvo.

VOŠČILO TRIGLAVU

Dragi prijatelj!

Ravno včeraj sem prejel božične in novoletne čestitke od kluba. Prav lepa hvala, da ste se me spomnili. Enako tudi jaz želim vsem vam!

Tu živim na deželi in mi je zelo lepo. Pokrajina je prekrasna. Če bom kdaj v Sydneyu, se gotovo oglasim na Triglavu.

Prisrčen pozdrav vsem!

John Sterle,

20 Manning Rd.,

THE ENTRANCE, N.S.W., 2261.

GLAS MLADIH

VOICE OF YOUTH

Fran Milčinski

MOJA MLADOST

Milčinski Fran — to sem jaz. Pišem se namreč Milčinski in nič drugega. Ko sem še na Graben hodil v šolo, so me sošolci klicali "Milčesen". Klicali so me tako, ker se "česen" lože izgovori kakor "činski" in ima svoj pametni pomen, "činski" pa ga nima. Pravilno se pa pišem "Milčinski".

Ne vem, kako bi vam, ljubčki moji, razložil svojo mladost, da ne bi bilo preveč laži vmes. Ljubčki moji, pisal sem pravljice, pisal sem smešnice — v teh stvarih je bilo precej laži. Toda so bile te laži brez škode. Zakaj, ko bereš pravljice ali smešnice, že poprej veš, da taka reč ne gre čisto brez laži; takim lažem se sploh ne pravi laž, ampak so potrebne in spadajo v te vrste povesti kakor moka v močnik.

Kar pa vam naj sedajle povem o svoji mladosti, ne sme biti pravljica in smšnica, ampak naj bo čista in gola resnica. Sveta dolžnost mi je in tudi trdna volja, da se bom lagal kolikor mogoče malo. Res!

Ljubčki moji, če ne verjamete meni, rojstnim in krstnim bukvam fare v Starem trgu boste menda vendar verjeli: v teh bukvah je zapisano, da sem se rodil v Ložu dne 3. decembra 1867. leta. Pa si vam te številke nikakor ni treba zapomniti — v šoli ne boste nikdar vprašani te številke. Meni so v šolah zelo nerade šle številke v glavo in moram priznati, še sedaj, kadar me kdo vpraša, kdaj sem se rodil, vsakokrat grem gledat v rojstne in krstne bukve. Če bi se pa vendarle pripetilo in bi vas, ljubčki moji, kdo vprašal, katerega leta in dne sem se rodil — učitelji včasih izprašujejo čudne stvari — kar korajžno odgovorite tako, da sta dan in leto mojega rojstva zapisana v krstnih bukvah fare v Starem trgu in naj si jih gre ogledat tjakaj!

Prav žal je, da sem se rodil šele leta 1867 in da sem zamudil ono dolgo vrsto let, kar jih je bilo pred mojim rojstvom. Toda, prosim vas, verjemite mi — nisem kriv, da sem se rodil tako pozno.

Kar se tiče drugih važnih dogodkov izza mojih mladih let, mi je posebno omeniti ta dogodek, da sem vseskozi imel pretesne čevlje.

Ne v Ložu! Iz Loža sem se preselil v Ljubljano, preden sem štel štiri leta. Na čevlje se v Ložu sploh ne spominjam. Spominjam se na usta, da sem jih imel, ker se spominjam, da sem bil pri hišni gospodinji na obisku in so mi dali fižola in stlačenega krompirja, da sem jedel. Tudi na nos se spominjam, da sem padel in mi je kri

tekla iz nosa. Še na noge se spominjam, da sem jih kopal v umivalniku in me je potem starejši brat zatožil, da sem razbil umivalnik. Toda ga je razbil sam. Da — in na oči se tudi spominjam, nemara sem bil takrat še premlad za čevlje.

V spominu, in sicer najbridkejšem, so mi pa čevlji mojih mladih nog v Ljubljani. Naši dohodki so bili skromni, plača mojega očeta premajhna. Treba je bilo varčevati. Pa smo varčevali tudi pri čevljih. Ob premajhni plači so bili seveda tudi čevlji premajhni. Zdi se mi, čim večji je čevlji, tem dražji je. Pa sem varčeval z nogami. Dobra mamica me je tolažila, da so v majhnih čevljih tudi noge majše, le majhne noge pa so lepe. Pa sem z nogami tudi kolikor toliko prispe-

val k lepoti družine. Toda so me pretesni čevlji tiščali in so me boleli in so bile te bolečine odločilne za mojega nadaljnega življenja pot.

Zdi se mi, drugače bi bil postal umetnik na vrvi. Saj ste že videli take umetnike vrv imajo napeto od strehe do strehe, pa hodijo po vrvi in imajo drog v rokah zaradi ravnovesja in hodijo naprej in hodijo nazaj in celo na kolesu se vozijo po vrvi in s samokolnico, silno imenitno! In štoporamo koga nosijo po vrvi in si kdo sredi vrvi in vam nad glavami postavi mizo in stol in sede in obeduje in se vse skupaj guglje. Vendar se ne prekucne nikakor ne vam na glavo. Ta umetnik je res umetnik, vse ga silno občuduje in mu marsikdo vrže kak novc, kadar pride s krožnikom pobirat. Nekateri gledalci se pa takrat izmažejo. Ljubčki moji, za takega umetnika bi se najrajši izučil tudi jaz.

Toda kako naj bi se bil, ko so me bolele noge in nisem imel var-

nega koraka! Tudi čevljar nisem mogel postati, ko sem se od daleč bal čevljev.

Pa so bili nemara, ljubčki moji, krivi tudi tesni čevlji, da sem bil silno jokave sorte. Svoje žive dni nisem videl fantička, ki bi se tako rad cmeril, kakor sem se jaz. Cmeril sem se, drugi pa so se mi smejali.

To mi je seveda ostalo.

Ljubčki moji, prosite svoje starše, naj vam ne kupujejo preozkih čevljev. Ako namreč dopuščajo dohodki staršev, da vam kupujejo dovolj veliko mero.

Oziroma, naj vas rajši puste, da hodite bosi!

Sicer ne morem iz mojih mladih let poročati nič posebno zanimivega. Razen če bi se zlagal. Ne, lagati se pa ne maram.

Sestri — Jasna in Sonja PUKL iz Georges Hall-a

Anybody's autumn collection would benefit by this dress and coat. The dress should be made from a soft, floaty material, so the usage of elastic material (just a little below the waist, around the sleeves as a bodice) would get its utmost effect. The coat, is fully pleated, featuring a large collar, high bodice and large pockets. If made only for autumn garbardine is the ideal material for it. For winter, woolen fabrics would be advisable. Colours should be autumny, ranging from creams to browns.

Sonja Pukl

IS IT SAFE IN SCHOOLS?

The girl moved away from the door, restlessness outlined with every action. Where could Mary be? She was supposed to meet her in school an hour, no, two hours ago! Janet wished that she had not agreed to stay behind in order to help Mary with her work, but being a teacher, she'd felt it her duty.

At last she could stand no more of the monotonous waiting. She grabbed the small bag which was sagging upon the table, and made her way along the empty corridors, purposefully ignoring the tiny shivers along the spine. She reached the exit which held the view of a dark and gloomy night.

Feeling the cold air, she pulled the thin overcoat more tightly against her frail body, thus succeeding in tearing it across the back, beyond repair. Cursing, she stopped to examine the damage, and so, engrossed in her distress, failed to hear the cautious footsteps behind her. Not until a grubby hand covered her mouth, did Janet jerk into movement, though this only had the effect of angering the assailant. He grabbed her by the hair with one hand and pushed her onto her knees with the other. A nuseating leer spread accross his features, as he made his intentions clear by ripping her blouse to shreds while his eyes took the spectacle in, hungrily.

Her throat felt dry, devoid of any coherent sound, as she desperately struggled to retain her standing position. Managing somehow to kick him, she twisted away, frantically moving her limbs into action. But very soon, she could hear the maniac steps behind her, the heavy breathing laced with snorts and

grunts. Oh God! Faster, faster. But no! He was gaining! No! She screamed in panic, frustration forcing tears to her eyes. Her heart beat like a hammer, suffusing her ears with the rhythm, so that she felt that even the awful man pursuing could hear her. Finally, only a few yards away, was the gate.

With all her might, she hoped that someone would be there, she wished that A clawing hand clutched at her arm, only steps away from the fence. She choked on a sob, meaningless words tumbling from her lips as she reached the verge of hysteria. She kicked and punched the object before her, and yet it seemed no effect at all.

The hands moved up to her throat, grasping like vices; cold, unmerciful and deadly. Her body heaved and struggled under the enormous pressure, exerted.

Suddenly, something steely and sharp was moving along her spine. A knife! She made one last, superhuman attempt at freeing herself. And then, incredibly, she was relieved! She stood, watching him retreat with great running steps. Very soon, he was out of her line of vision. Soon, everything was beyond her vacant stare, for she could not focus upon any object without the greatest of difficulties. All her nerves and senses were unanimously centered at one, sole point of her body. Lifting a weak arm, she traced the sticky blood; dripping continuously from her spine, to the inserted knife. The overwhelming pain descended abruptly and robbed her of all feeling, as she plunged into darkness.

It was daylight, The ambulance and the police cars were conspicuously grouped around the small body, which lay, covered in blood. Full investigation and questioning of the Night School staff was in the process. A by-passer glanced towards the corpse, muttering, "It sure aint safe anymore. Not even in schools...."

Jasna Pukl

ZA BISTRE GLAVE

KDOR BO NAPISAL NAJVEČ SLOVENSKIH BESED ŽENSKEGA SPOLA, KI SE NE KONČUJEJO NA ČRKO "A", BO DOBIL ZELO LEPO NAGRADO.

Rezultat svojega razmišljanja pošljite na uredništvo.

(poslal L. Glogovšek)

PRAVLJICA O NOSU IN JEZIKU

Barbka je imela dve očesi, dve ušesi, dve lici, dve roki, dve nogi, toda — samo en jezik in tudi nos je bil samo eden.

Vprašala je babico: "Babica, povej mi, zakaj imam vse po dvoje, le jezik in nos ne?"

Babica je odgovorila: zato, draga vnučica, da bi bolje videla, bolje čula, več delala in več hodila, toda manj brbljala in manj vtikala nos, kamor ni potrebno."

(Drugo berilo)

OTROCI SE POGOVARJAJO

JANKO: Moja mamica ves dan dela. Kuha, pomiva, pere, lika in šiva.

METKA: Moja tudi. Zjutraj, ko še spim, gre že v tovarno. Popoldne in zvečer pa dela doma. Jaz grem spat, mamica pa še vedno dela.

ALENKA: Jaz pa svoji mamici pomagam. Pomivam, brišem posodo, pometam in še kaj.

JANKO in METKA: Jaz tudi, jaz tudi!

(Iz šolske knjige)

JANEZ TRDINA IN PREŠEREN

Ko sem hodil v Ljubljano v šolo, bi bil neizrečno rad poznal Prešerna, a nikoli nisem ujel priložnosti, da mi ga kdo pokaže. Po drugi šoli smo šli jaz in še trije součenci skupaj na počitnice. Korakali smo proti Ježici, kar me ustavi tovariš Pečar in mi veli: "Ti, tale človek, ki gre pred nami, je Prešeren."

Brž stečem naprej, da bi videl Prešerna v obraz. Na sebi je imel frak, na glavi pa cilinder. Ko sem bil že kakih dvajset korakov pred njim, se ustavim, obrnem in uprem vanj oči. Gledal sem ga verno in strmo kakor čudo. On to opazi in reče: "Fant! Kaj me tako gledaš, kakor bi me hotel kupiti?"

Povesim oči in odgovorim bojzljivo: "Ne zamerite, tako rad bi vas spoznal."

Prešeren: "I, zakaj pa?"

Jaz: "Zato, ker ste zložili že tako lepe pesmi."

Jaz: "Nebeško procesijo, Nuno in

kanarčka in še veliko drugih. Nekatere sem se naučil tudi z glave."

Prešeren: "Ali res? No, povej katero!"

Jaz: "Ali Nuno in kanarčka?"

Prešeren: "Le če hočeš."

Jaz: "Vesela pomlad se zbudila je spet, moj ptiček, preljubi kanarček..." Govoril sem hitro, da je kar beseda besedo pobijala. Ko sem oddrdral vso pesem, me je jel izpraševti, kdo sem in kam sem se namenil. Povedal sem mu svoje ime in da gremo na počitnice jaz in tile trije, ki so se nama med pomenkom pridružili. Pogovarjali smo se še dlje časa. Prešeren nas je kaj lepo opominjal, naj se pridno učimo, naj beremo poleg šolskih knjig tudi druge knjige, tudi slovenske.

Ko smo prišli do prve hiše, bila je krčma, nam je voščil srečno pot in šel noter. Mi smo bili vsi veseli, da se je hotel tako imeniten mož z nami pogovarjati. Janez Trdina.

MY SCHOOL HOLIDAYS

This year my school holidays were very exciting. During the 6 weeks holiday was very enjoyable. Especially Christmas when my aunty and uncle had arrived from Yugoslavia for a holiday. I spent all my holidays travelling to different parts in N.S.W. The main place was Canberra. We visited the Parliament House, War Memorial, the Museum, Canberra National Library and many other tourist attractions. After visiting all these places we went to Slovenian Club Triglav. It was a very beautiful club with large hall for dances, a restaurant, billiard tables, and a very modern bar. We saw many friends. One of these we slept with the night. Then the next day we started our way back to Sydney seeing and stopping at many interest-

ing places. Besides visiting places we went to many beaches, dams, The Opera House, Town Hall and many different clubs in Sydney. Next year my aunty and uncle will invite us to come to Yugoslavia. I hope we will go and bring back some information! **And friends, don't forget to write something interesting that had past in your life. It will make our newspaper more interesting.**

Many regards,
Nives Muha.

SO MANY PRESENTS

My holidays were also enjoyable. Especially Christmas day when I opened all my presents. I was very surprised to see so many things. I hope next year I will get even more. Now I am back at school!

Many regards to all my friends
Jenny Muha.

THE FLU

I advice you,
Don't cath the flu.
You can't go out and play,
You stay home and stay!
If you get sicker,
The doctor gets richer.
You have to stay in bed,
Cause that's what the doctor said.
And in that week or two,
Try to get rid of that flu.
Stay warm and drink your medicine,
Even thou it tastes like kerosene.
And soon you will be healthy,
Even thou your doctor gets wealthy,
From all the medicine and bills,
House calls, check ups and pills.
So now you know about the flu,
How it can be uncomfortable for you.

by Mike Ritlop

DVE MATERI

"Koliko mora človek pretrpeti, preden pospravi za obema otrokoma! Vse razmečeta, vse pomažeta, ti, mati, pa zmeraj za njima z metlo in kunjjo in pospravljaj in briši!"

"Pri vas sta samo dva, pri nas jih je pa pet. Toda ne morem se pritožiti. Vse delo smo si lepo razdelili. Tonček poriba kuhinjo, Metka pomiva, Ančica pospravlja po sobah, Janezek nanosi drva in Lizika prinese vse iz trgovine. In vedno vse pospravijo za seboj. Nikoli jih posebej ne opozarjam."

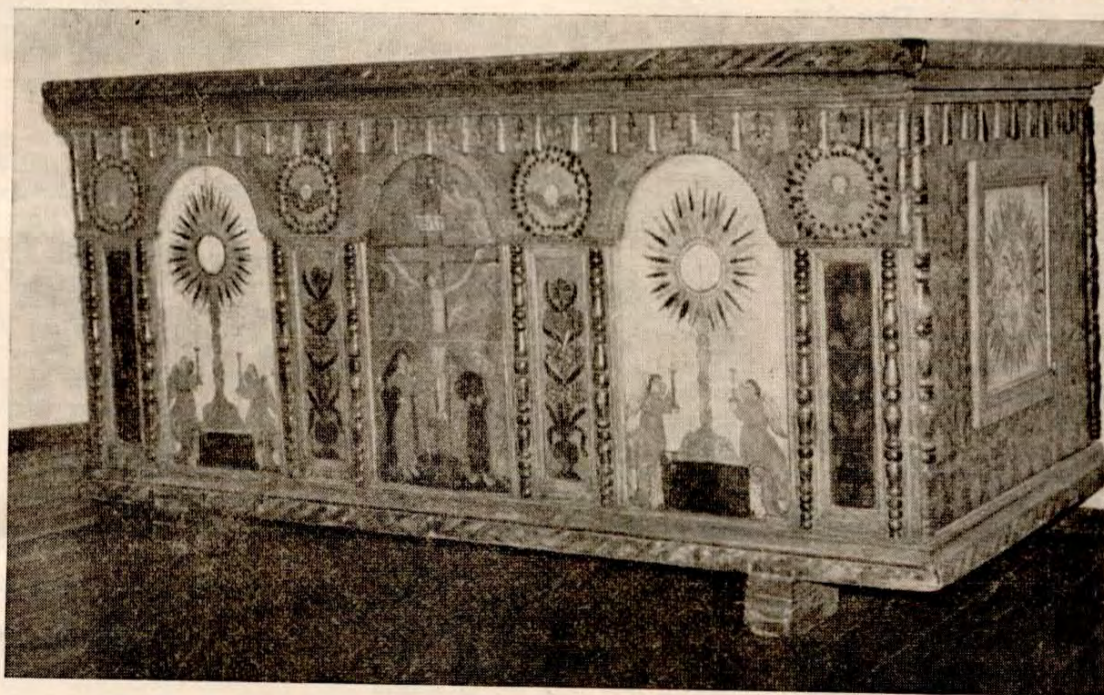
"Kako pa to? Ali ste jim obljubili kaj posebnega?"

"Oh nič! Že od malega delajo z menoj in radi me imajo in mi pomagajo, to je vse."

(Drugo berilo)

DOBRO DELO

KDOR BO DELAL DOBRO DELO,
KDOR BO DRUGIM NA POMOČ,
MU POTEČE DAN VESELO,
GA MEHKO ZAZIBLJE NOČ.

Zelo stara, poslikana, značilna slovenska skrinja.

DELO NA VRTU

Začeli smo z delom na vrtu. Oče je s samokolnico navozil gnoj. Nato ga je z vilami raztrosil. Jože že lopati zemljo. Miha pa jo z grabljami ravna. Mama in Metka delata gredice. Kuža Bobi hodi za Metko in jo vleče za krilo. Najbrž bi ji rad pomagal.

Mama bo na gredice vsejala peteršilj in korenje. Vsadila bo solato, česenj in čebulo. Tudi na rože ne bo pozabila.

(Iz šolske knjige)

TWO OUT OF SEVEN

A representative migrant organisation has been formed to advise the Liberal Party on policies affecting migrants in N.S.W. The body (The New South Wales Consultative Council) has seven representatives of different migrant communities.

The councilors are: Mrs. L. Loo-ver (Baltic States), Mr. G. A. Guiffre (Italian community), Mr. G. Pappas

(Greek community), H. Grech (Maltese community), the Rev. C. W. Stolz (German community), Mr. V. MENART (Southern Slav community) and Mr. M. LAJOVIC (council liaison officer).

— ● —

Dva Slovenca med sedmimi svetovalci je res lepo sorazmerje. Malo naših rojakov se udejstvuje v delu avstralskih političnih strank, a tisti ki se, izgleda, so uspešni.

30 YEARS LATER

My life has reached the peak of the bow. I have met half of a century. At this time of life one tries not to be emotional. Yet, this very moment my joy is inexpressible. The sound of my heart that believes in Truth are momentarily blending with incoherent words that are trying to form themselves in my mind.

Right now I am living those very precious moments of life that come only once in a long while, sometime never, in the existence of individuals — the realization of not just a dream but a vision, a fragment in my vision of the universe.

The one and only vision that I live for is the freedom of man, the brotherhood of man within the spiritual expansion of one and all. I respect life. Included in this respect is also the freedom of word regardless of religious, political, national and racial boundaries, in which the man has put himself through the course of life since his mysterious beginning.

Never in my life have I allowed myself to do what I did not want to. I do some time what I do not like to do, usually for good reason. I was involved in the war against my principles but then I had no choice. At the cost of my life, as everybody else at the time, I walked my own tight rope balancing through the nightmare of our civil war within the World War II. Thanking God who gave me the right to be myself I am here today without bitterness, without regrets.

Stronger than ever in the conviction, and I dare say that I know that I know (no mistake) that first of all I am a member of humanity. Secondly I am a member of a nation. Thirdly I know that I am a citizen of Australia. These three, beside other factors, make my self that takes care of itself by itself through Divine rights.

Because of my simple principles I have very easily assimilated myself to my adopted country. Language was never a barrier. The only real barrier to the growth of the spirit is fear. I lean on God.

Have an ideal and live — not kill for it. By the Law of the Universe only that shall survive that is true. That is the immortal Beauty of the Truth. The real and the highest goal of man should be the growth of his spirituality to the sublime heights of knowledge that reveals itself to the student in Divine teachings. The Kingdom of God is the Brotherhood of man.

Never have I made a New Year's Eve decision. I have made one this year. After thirty years it is high time that I offer my handshake to my brothers in my fatherland. In my heart I have done this many years ago. Now I do it publicly.

I do it on the page of "Triglav" the paper representing the free spirit of Slovene community in Australia. These are the people that have risen above the horrors of the annihilating and mutilation of individual spirit, committed on all sides so in the war as in the civil war in Yugoslavia. Many a time my mother overseas has implored me to take now this step. My reply to her was: "When I'm good and ready." I am ready now.

The most difficult during the war was to be a Jew, and then a Slovene. There was almost impossible for a Slovene not to stain his national conscience without offending God, besides offending everybody else. Sandwiched between the church international and internal politics we were doomed to suffer on all sides.

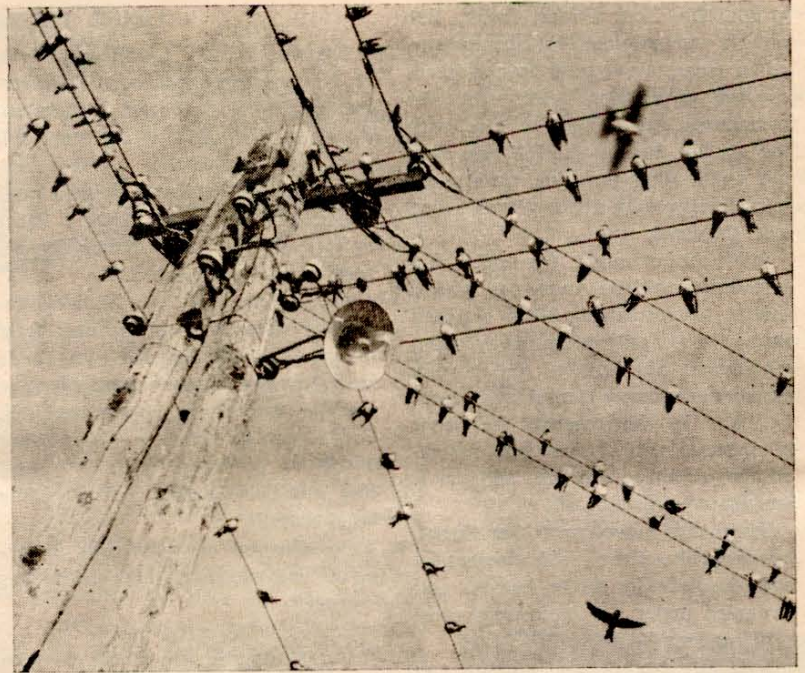
In the name of God, the king and the fatherland, in the name of God and our Big friends, in the name of God and the selfrighteous movement we fought and bled and lied to God himself. We killed in the name of God. And we killed for the name of morals. We killed for perishable slogans. Our civil war was a blasphemy. Personally I never killed. I just protected myself from all parties. I never saw it right to fight against my brothers. I fought Nazis the only way I knew how. I had my share of political imprisonments and slave labour camps. I had my share of persecution afterwards. What for? I stood up for myself against everybody. I was on the side of suffering humanity. I serve no man, except the sick, poor and needy. I believe in Love.

I doubt that historians shall ever be able to bring the truth, nothing but the truth of the Slovene tragedy to the surface. Historians too are people. People are liars, thieves and murderers. People hate the truth, they disguise it according to their wants. Because of that they fear it and consequently serve it. The lie is the mother of human tragedy. Unfortunately the Slovenes are victims of it too. Besides we have one of the ugliest national characteristics. We don't know unity. We never stood united against the enemy. We lack wisdom.

Originally the man was a unit on his own. By now each human being is a composition of many others that have exercised their own influence upon his spiritual and intellectual development. Only a relatively small number of people can rise above the negative influences, without succumbing to the first, and accept the positive attitude to life immediately, considering the fact that we have to live within the boundaries created by our social structure. It takes the best part of one's life to be able to discriminate without doubt between good and evil and do the right thing. I have made more mistakes in my personal life than many. The mistakes of yesterday are my guide for tomorrows.

If the leaders on nations would care to study the mistakes that made history we would have a better world. If they were not so anxious to repeat the gross mistakes for their predecessors we would not have to live in fear of another war. Unfortunately the individuals blinded by humanly imposed teachings that flatter their vanity have little regards for happiness of humanity. They want to impose upon us their own will at the cost of the ignorant, uncooperative and at the cost of indifferent masses.

I speak in terms of a migrant. My point of view is that of a person whose responsibility is to share the burdens of humankind and ease it where I can. I am a citizen of a

Lastovke se vračajo.

country that I have adopted and I became adopted by it. As a migrant I still belong to my original family tree — that is the Slovene nation. As a citizen I obey Australian law and teach my son the same. But as a Slovene I naturally desire to stay in contact with my own people and occasionally I wish to give wings to my soul in my own tongue. Fortunately I can express myself in English as well as in Slovene languages. As an addict to written word I still need the stimulation from the fountain of my beginning.

Once before I joined a group of my conationals in order to give expression to myself. I tried for eight years to fit into that group. We did not see eye to eye. Their truth was masked, mine was naked. Nobody else but God can twist my arm. Nobody can twist my word. (God would't even think of it.) The privilege of knowing and trying to respect His Laws makes it easy to enjoy and love my life. That is, after the mistakes I have made ignoring Divine teachings.

He gives me the privilege to make mistakes as much as the privilege to make the right decision. He gives me the freedom of choice. No mortal man can speak to God on my behalf. Respecting God's Law as humanly possible and respecting the law of the State gives any man freedom. In order to be a happy human being I have chosen to serve peace. My actions are my witnesses. God is my judge.

As such I had no place in the

group I once was member of. My intentions were honest and clear. They were harmless and independent. My very personal need is to give wings to the written word freely and truthfully. I want to share myself with people. My wings were clipped. I fled from souldestroying impostors. I don't accept any human dictatorship. I listen to myself.

Being denied the freedom of expression I found solace in English language. It is better to be a lonely Slovene than being harnessed by to me unacceptable ideas. I have no hangovers, no disappointments. I don't allow myself to be disturbed by human opinions of me or by what happened to me during the war. Twentyfive years of my life with Australian people have healed all wounds. Only by forgiving to everyone else the misdeeds of the war I can forgive myself and live happily.

During my ten years of silence in meditation upon the Holy Word I kept nourishing myself for the day when again I shall be able to reach for the pen to write in my tongue and in English at the same time. I find no disloyalty to my origin in loving the English language also. I also refuse to accept certain doctrines that are polluted with human ambitions caused by vanity. I have crystalized my views on life and become what I am. I decide for myself.

Now and then there are on this planet small groups of individuals who do not remain slaves of the

RAZPIS SLUŽBE APPLICATIONS ARE INVITED FOR A SOCIAL RIGHTS WORKER

DUTIES: To inform migrant communities from Yugoslavia of their social welfare rights and entitlements and to assist in solving their social problems.

QUALIFICATIONS: Fluent in English, able to communicate with migrants from Yugoslavia of all nationalities, appreciative of social welfare problems and possessing initiative.

Salary to be negotiated.

Term of appointment one year, with possibility of extension.

Closing date for applications 15.3.1975.

Applications in writing, stating qualifications and age, to be addressed to:

The Secretary
Co-ordinating Committee of Yugoslav Communities
C/-Box K376
P.O. HAYMARKET, 2000, N.S.W.

past and false ideas, but rise eventually above such and above themselves. They say: "Mea culpa", wipe the slate clean, and make the first step toward the greatest privilege when repented, the step toward the freedom of individuality.

On my request, I repeat, on my request I have been accepted into "Triglav" club. On my request I have been accepted to contribute to "Triglav" magazine. I am writing this article because I wish so. I am accepted as I am.

We are a group of people who have forgiven to one another what has happened in the war. We have not the diabolical desire to change by any kind of force the life of a generation that is totally innocent of sins against the nation that our generation has committed. We have enough of war horrors. We don't need fame. Vengeance is not our desire. "Vengeance is mine", said the Lord. (deut. 32:35). We propagate peace and joy.

I say "we" because from now on I am an active members of club "Triglav". We are modest, humble, friendly, happy people who do not carry their class distinctions, religious views or political opinions into the social activities of our club. We cherish our national traditions, our culture and each visitor.

I congratulate Mr. Čuješ for the creation of the magazine and the committee of the club for their endeavours. I congratulate the people who have build the modest premisses of the club. It is humble yet comfortable, informal but warm. When I first visited the clubs premises I was not encouraged, but one year since my first visit to the club has made a great difference. The progress is more than just noticeable.

To my other brothers who have not repented, not forgiven and not confessed to one another and each to self as we did, my I say: "The dead have burried the dead." The further way a nation is from God the less chance it has to find unity. Look at Ireland. Where there is no God there is no brotherhood. And God must have been very, very, very far from our nation during the past war.

May I suggest to those who can not see the light that they read with open mind the very short Epistle of James (in the Bible for those that don't know) and they shall find the shortest, simplest and most brilliant advice on how to live. Indeed the whole human race should read it. It takes 3 pages only.

May I quote just two verses: "If any man among you seem to be religious, and bridleth not his tongue but deceived his own heart, this man's religion is in vain. (James 1:26).

But the wisdom that is from above is first pure, then peaceable, gentle and easy to be entreated full of mercy and good fruits, without partiality and without hypocrisy. (James 3:17).

Finally brothers and sisters, don't you see that it is high time that we forget our differences and shake hands and rise above the desires of mortal flesh that is nothing but vanity, and wish one another Happy Easter, this and all Easters to come? Let us learn to look at the very truth of our doings.

Yours

Paula Gruden.

Remember: I love both sides. I'm sorry for the one and happy with the other.

MAMICI ZA GOD

Mamica moja danes goduje,
moje srce pa v zadregi sprašuje:
Kaj le za god naj ji vrednega dam?
Ali kaj takega zanjo imam?
Mama, brez tebe jaz bil bi sirota,
kot sonček obžarja me tvoja dobrot!
Olja prilivaš mi k luči življenja,
žrtev ne šteješ, ne meriš trpljenja.

Vem, da za vse sem ti hvalo dolžan,
pokazati tega pa prav še ne znam.
Tisočkrat Bog naj ti vse to poplača,
naj za dobroto — ljubezen ti vrača!

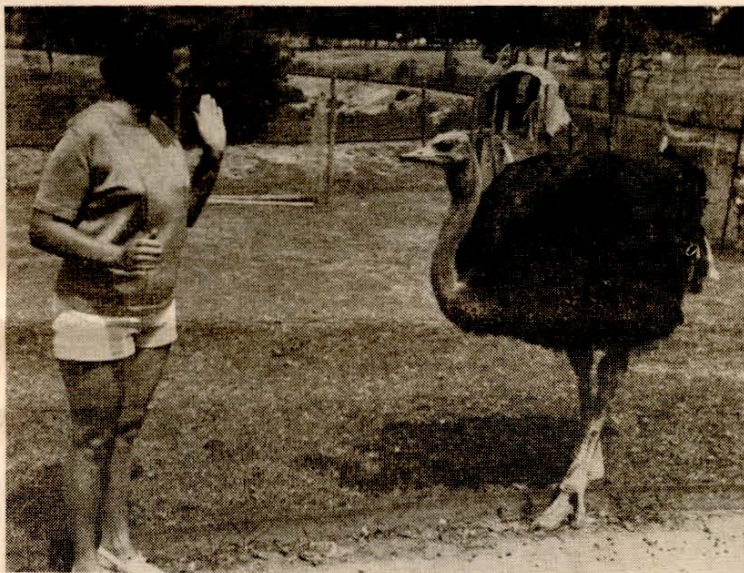
A. Al. Hreščak

NA OBISKU

Veza z domovino se z leti vse bolj razvija in postaja iz dneva v dan bolj dvostranska; izseljenci hodijo na obisk v Slovenijo, sorodniki pa obiskujejo svoje v Avstraliji. Obiski iz domovine se vse pogostejši in se bodo z direktno letalsko zvezo med Avstralijo in Jugoslavijo še povečali.

Med obiskovalci iz Slovenije smo proti koncu preteklega leta pozdravili gospo ELZO KROPE, ki je prišla

iz Kidričevega v Sydney na obisk k sinu Petru Kropu in njegovi družini, kakor tudi k nečaku Viliju Tašnerju. Gospej Elzi je Avstralija kar všeč. Če ne bi bilo doma vnukov, bi verjetno ostala tu, tako pa se namerava vrniti in to kmalu po svojem rojstnem dnevu 3. aprila, ki ga bo praznovala na TRIGLAVU. Oglekala si je že veliko Avstralije (celo Melbourne), med ostalim tudi "Lion safari", kjer je doživela posebno presenečenje, kot vidite na objavljeni fotografiji.

Gospa Elza Kropa ne zaupa avstralskemu ptiču; je večji kot jih imajo doma.

NOVE PLOŠČE IN KASETE

Kasetna produkcija RTV Ljubljana je izdala plošče in kasete z domačimi zabavnimi in pravimi zabavnimi skladbami, ki jih je bodisi zaradi zanimivih melodij bodisi zanimivih avtorjev in interpretov vredno omeniti.

V zbirki domače zabavne glasbe sta izšli velika plošča in kasete s posnetki tria Franca Miheliča s pevci Bernardo Mihelič, Francem Lovšinom in Francem Miheličem. Glede na to, da so člani tega tria doma iz Ribnice, ni čudno, da negujejo predvsem pesem s tega konca Slovenije. Njihova plošča in kasete ima naslov "Se Ribničan spremenil ni".

Franc Mihelič je mlad harmonikar, ki igra enako dobro diatonično kot klavirno harmoniko. Glasbeniki iz ljubljanske radijske televizijske hiše so pripravljene trditi, da igra enako dobro harmoniko kot najbolj znani slovenski harmonikarji — vodje domačih ansamblov; njegovo igranje je nedvomno precejšnja osvežitve v slovenski domači zabavni glasbi.

O Alpskem kvintetu je bilo pred nedavnim prav malo slišati, ker je nastopal večinoma v zamejstvu, predvsem v švici, Nemčiji in Avstriji. Ko se je pred časom vrnil v

domovino, so nanj postali pozorni pri kasetni produkciji in bo te dni izšla velika plošča in kasete z njihovo glasbo, ki so ji dali naslov "Slavni ribič". Instrumentalisti so povabili k sodelovanju pevca Metko Štok in Tomaža Tozona, ki sicer nista člana ansambla, vendar je nemara škoda, da nista.

Prav kmalu bo v isti produkciji izšla velika plošča ansambla Borisa Franka, Toneta Kmetca in Maksa Kumra.

Čeprav jo omenjamo na zadnjem mestu, pa seveda velika plošča, s katero bodo peli člani učiteljskega pevskega zbora Emil Adamič, ni najmanj pomembna. Kasetna produkcija bo ploščo izdala ob pomembnem jubileju zbora, ob njegovi 50-letnici. Pod vodstvom pevovodje Branka Rajšterja bo učiteljski zbor pel s plošče slovenske narodne in umetne pesmi.

SEJEM SLOVENSКИH KNJIG

Na predvečer slovenskega kulturnega praznika, Prešernovega dne, t.j. 7. februarja, so na Gospodarskem razstavišču v Ljubljani odprli 2. slovenski knjižni sejem. Ob tej priliki so imeli slovesen podpis sporazumov med vsemi slovenskimi založbami.

Na knjižnem sejmu, ki je prav

tako skupna akcija vseh slovenskih založb, je na ogled celotna knjižna proizvodnja od zadnjega sejma v novembru 1972. V tem obdobju, ki je nekaj daljše od dveh let, je izšlo okoli 2000 različnih slovenskih knjig. Vse te knjige — razen razprodanih — je na sejmu mogoče kupiti z 10-odstotnim popustom. Ob tej priliki pa je izšla še posebna številka revije Knjiga, ki je poleg drugega vsebovala tudi knjižne programe vseh slovenskih založb.

MELBOURNSKI "SNEŽNIK"

"Triglavov", slovenskih društev, klubov in ansamblov, je po svetu toliko, da bi jih prav lahko že povezali v zvezo zato je zanimivo, da se kje pojavi še kakšno drugo in prav tako posrečeno izbrano slovensko ime. V Melbournu v sklopu društva "Planica" deluje slovenski narodno zabavi ansambel "Snežnik", ki ga vodi Rudi Kalister. Društvo in ansambel sta v letu 1974 priredila kar 43 slovenskih plesnih zabav, kar pomeni, da so se srečevali skoraj vsak teden. Vendar niso bili zadovoljni le z zabavnim življenjem, temveč so poskrbeli tudi za kulturni program.

WELFARE RIGHTS WORKERS

Five more welfare rights workers will soon be appointed in New South Wales and Victoria following approval of Government grants of \$10,000 each to five community organisations, the Minister for Social Security, Mr Bill Hayden said.

The Government will make four of the grants to the Co-ordinating Committee for the Yugoslav Communities, the Spanish-Speaking Community Group, the Turkish Welfare and Turkish-Islamic Associations and the Greek Orthodox Community. These organisations are based in New South Wales. A fifth grant will be made to the Ecumenical Migration Centre in Melbourne.

These grants will cover the salary, expenses and administration costs of the welfare rights workers.

Mr Hyden said the organisations are choosing their own welfare rights workers because it is believed they are best qualified to find the men and women most capable of dealing with the problem of people needing assistance.

"Most of the organisations involved are migrant groups to whom the welfare rights workers will be specially valuable because of the added problems language barriers cause to migrants dealing with authorities."

"Hodič! že spet dežuje!"

V ENEM STAVKU

"NAŠI RAZGLEDI" (Ljubljanski 14dnevnik za politična, gospodarska in kulturna vprašanja) objavlja v februarjski številki (7.) izjavo letošnje Prešernove nagrajene DUBRAVKE TOMŠIČ (prve častne članice Triglava v Sydneyu) med drugim: "Moja ustvarjalna dilema, in mislim, tudi dilema slehernega reproduktivnega umetnika, je v iskanju prave — idealne interpretacije.

Predsednik SR Slovenije je 7.2.75 sprejel člane konzularnega zbora z jurisdikcijo v SR Sloveniji

Podpredsednik jugoslovanske vlade je bil februarja meseca na obisku v Mehiki.

Olaf Palme, predsednik švedske vlade, bo v marcu obiskal Jugoslavijo.

Delegacija koroških Slovencev pod vodstvom dr. J. Tischlerja je obiskala predsednika jugoslovanske vlade D. Bijediča.

Slovenski poslanec skupščine pokrajine Furlanije-Juljske krajine dr. D. Štoka je zahteval priznanje slovensčine v skupščini.

V Španiji so po dveh letih in 5 mesecev zapora izpustili na svobodo tri ustaše, ki so jih zaradi ugrabitve švedskega letala poprej obsodili na 12 let ječe.

Vrednost blagovne menjave med Jugoslavijo in USA je lani znašala 670 milijonov dolarjev.

Dolenjski list je najbolj razširjeno lokalno glasilo v Sloveniji in izhaja v 30.000 nakladi.

Dva meseca pred svojim 102. rojstnim dnem je umrla najstarejša Ljubljankinja, pa tudi ena najstarejših Slovenk MATILDA ROGINA.

Tudi doma so se avtomobili nenedoma pocenili; želijo namreč čimprej prodati staro zalogo.

AUSTRALIA DAY

Avstralski narodni pariznik smo praznovali letos v ponedeljek 27. januarja. Po vseh večjih krajih so bile posebne kulturne prireditve, sportne tekme in podobno, predvsem pa občinske slovesnosti, na katerih je bilo številnim novonaseljencem podeljeno avstralsko državljanstvo.

DRUGIM V POSNEMANJE

"Na zadnji seji našega odbora smo sklenili, da bomo naročili v poklon vsem našim članom časopis "Triglav."

Najbrž vas zanima zakaj smo se odločili za tako darilo našim članom?

Kot prvo cenimo vaš list za najboljši in popolen slovenski časopis v Avstraliji. **Vreden je branja** in zato je naša želja, da bi ga prebirali tudi naši člani. Obenem bi z objavami novic našega kluba obveščali člane o dogajanjih v klubu."

: :

Živela Victoria! Če bi gornjemu sledili tudi drugi, predvsem slovenska društva in klubi, bi lahko kmalu imeli svoj mesečnik! Ali ne bi bilo prijetno, da bi imeli vsaki mesec najnovejšo vesti iz našega življenja v Avstraliji in iz življenja naših v domovini! Klubi, sledite slovenskemu klubu v Melbourne in naročite list za svoje člane!

TRIGLAV — SYDNEY
JOŽEFOVANJE

sobota 15. marca

MONTEFANO — SMITHFIELD

Kupite karte v predprodaji. Ne pozabite ovratnice (kravate)!

Okusna domača večerja in vsa pijača

plačana z vstopnino. Otroci izpod 8 let žal nimajo vstopa.

POROKA Z RAZLIKO

V soboto 25. januarja 1975 je bila v cerkvi sv. Rafaela v Merrylands-u (Sydney) poroka MARIČKE RITLOP.

Marička je najstarejša hči poznane, zavedne in za slovenstvo zelo požrtvovalne družine RITLOP. Njen ženin je bil Mr. GERARD R. JOHNSTON iz Sydneya.

Da bi vključ mešanemu zakonu ohranili čimveč lepih prekmurskih običajev, je bilo slovo neveste prav po domače; tudi zelo ganljivo.

Poročni obred, ki ga je opravil pater Valerijan JENKO je bil različen v toliko, da so pri njem sodelovali vsi ženinovi bratje ter da so bili vsi, vključno ženin in nevesta za oltarjem in obrnjeni proti ljudem. Tudi podpis poročnih listin je bil pri oltarju in ne v zakristiji. Vse je izgledalo zelo lepo. Videli smo, da se da marsikaj izboljšati, če imata ženin in nevesta resno voljo in željo, da bi bila njuna poroka nekaj posebnega in intimnega, ne le glasna gostija.

Po cerkvenem opravilu so pritrkavali slovenski zvonovi in skupno z gosti izražali dobre želje za skupno življenje.

Gostija je bila v Montefano function centre v Smithfieldu. Ogromna

dvorana je bila polna gostov, ki so se res dobro imeli in pristrčno zabavali. Zato, da niso sedeli predolgo, je skrbel Šernekov orkester, ki je ta večer res pokazal, kaj zna. Med številnimi gosti ženinove in nevestine družine so bili tudi prijatelji iz Melbourne, senator Tony MULVIHILL in direktor emigracije Mr. W. WATERMAN s soprogo. Senator Mulvihill in Mr. Waterman sta imela zelo lep nagovor — senator nevestinim staršem, direktor emigracije pa mladoporočencema pred odhodom na poročno potovanje, na katerega sta se odpravila v Slovenijo in Ameriko. Marička je hotela možu pokazati svojo domovino SLOVENIJO, kraj v katerem so doraščali njeni starši — oče in mati, ki sta ji v dosedanjem življenju dala neizmerno količino ljubezni.

Za ženina je bil ta dan še posebej pomemben. Istočasno s poroko je praznoval tudi svoj rojstni dan, tako da smo imeli temu na čast še en "cake". Poročilo o poroki ne bi bilo popolno, če ne bi omenili zaključnega plesa z nevesto, ki ga je korajžno zaplesal nevestin mlajši (in edini) brat Mirko.

Marička in Gerald Johnston

LETNA SKUPŠČINA

TRIGLAV PTY LIMITED

Letne skupščine se je od 45. delničarjev udeležilo 32, kar je zelo lepo število. Glavni sklep je bil odplačilo £13.000 za zemljo in ustanovitev "Development Committee", ki bo izdelal načrte za razvoj Triglavске zemlje, vključno gradbe klubskih prostorov in mladinskega centra ter jih predložil v odobritev pristojnim oblastem. Committee vodita g. Poršek in g. Mavko, ostali člani pa so: Kocbek, Samsa T., Samsa K., Frišič Marunčič, Turtle in arhitekt Mitrothanasis.

MAMINO PISMO

Na papir tenak
je s svinčnikom pisala,
pa se mi zdi,
kot bi pomakala
ga v srčno kri.

Joj, mama!

A nečesa se bojim:
ne bo mi žal nekoč,
ko črkam tem odrekla
poljub sem vroč?

Bojim se, o bojim,
da neki dan
odplove njena mi ljubezen
kot komet,
ki ni ga več nazaj.
Da presajen bo cvet
mi v nedostopen kraj...
In tisti dan
postal mi bo ves svet
teman, teman.

Joj, mama!

M. Al. Hreščak

EPITAF MAMI

(† Pavla Gruden

Ljubljana, 17.12.1974)

Posodo mojega imena

Angel smrti je prenesel

V zibel praha in pepela.

Ljubi, lepi, dobri moji mami

Amen zborna grla so odpela.

Gruda rodna svoje je sprejela.

Rešeno vseh zemeljskih nadlog

Upognil Stvarnik jo je v grob

Desetkrat sedem let in sedem lok
rasti.

Enostaven kamen zdaj tam kaže

Naravnost, ravnodušno name.

Pavla Gruden, 1.1.1975.

ČUDOVITO SPOZNAVANJE

Naš visokošolec g. BOJAN ŠVIGELJ, ki nam je tako lepo napisal v božični številki "Triglava", je trenutno na obisku pri stari mami in sorodnikih v Sloveniji, s katerimi se je prvokrat v življenju srečal. Iz vseh, izredno lepo sestavljenih in smiselnih pisem staršem in bratu v Avstralijo, mu zveni eno samo nerešeno vprašanje: **Kaj ob tako lepi Sloveniji še delate v Avstraliji. Življenje tu je vse kaj drugega!**

Verjetno je med nami več Bojanov, ki na to vprašanje ne bi mogli smiselno odgovoriti!

OBJAVA

Ponovno sprejemam v delo arhitekturne načrte ter prevzemam statične izračune konstrukcij vseh vrst. Telefonsko me lahko dobite na številko 20648 extention 6185, pismeno pa na

Ing. IVAN ŽIGON

Flat 15 22-24 Eden Street, ARNCLIFFE, 2205.

Delo lahko naročite tudi pri "Perfecta Drafting Service" (Mr. Basil Conditsis) 30 A Richardson Street, Fairfield — tel.: 728-6061

ŠOLA NA TRIGLAVU

Se zanimате za pouk slovenščine, slovenskega zemljepisa in zgodovine za vas ali za vaše otroke? Bi se radi učili angleščino? Imate študenta, ki bi se rad učil slovenski jezik in slovnico? **SESTANEK s STARŠI in ŠTUDENTI** bo v nedeljo 9.3.75 ob 11h dopoldne na Triglavu.

Za pojasnila in podrobnosti pišite na Triglav Community Centre P.O. Box 40, Summer Hill, 2130.

S poukom bomo pričeli po velikonočnih praznikih. Vodstvo šole bo v rokah kvalificiranih učiteljev. Dobrodošli vsi.

SODELUJTE

1. Sporočajte novice (nesreče, rojstva, uspehe itd);
 2. Obiske svojcev (v domovino, iz domovine);
 3. Pišite o slovenskih prireditvah;
 4. Sestavljajte pesmice in črtice (ne več not 2 tipkani strani);
 5. Opišite zanimive dogodke svojega življenja.
 6. Sporočite, kaj bi želeli imeti v vašem "Triglav"-u.
- Dopisi za naslednjo številko morajo biti v uredništvu do 20. maja 1975.

SLOVENSKO

— 2 —

SLOVENIJA

ENGLISH

— 2 —

V tem času je, kakor vsem narodom v prvi polovici XIX. stoletja tudi Slovencem rodil veliki romantični genij (zgodba je sicer že nekam presenetljiva, saj se je vsem narodom ob istem času rodil veliki genij, prerok in pesnik, naj bo to Byron ali Puškin, Hugo ali Leopardi, Mickiewicz ali Petöfi) vendar res, rodil se je veliki genij, pesnik France Prešeren (1800 — 1849), ki je z eno samo knjigo čiste, skladne in globoke poezije postavil slovenski jezik spet v eno vrsto z vsemi drugimi ter storil vse tisto, kar je bilo od Trubarja naprej pretrgano: Sklenil je Slovence v krog evropske kulture in jih definirati kot aktiven subjekt te kulture.

Prešernovo življenje je bilo tesno. Živel je sredi industrijskih in uradniških malomeščanov, ki se jim je zdelo, da prav nemški jezik potrjuje njihovo višjo družbeno in družabno vrednost, sam pa se je ukvarjal s poezijo v jeziku nepriznane manjšine. Hkrati pa je nad Evropo ležala Metternichova restavracija in cenzura je bila natančna.

Puškin je bil ustreljen, Byron je umrl takorekoč sredi bojev za svobodo Grčije, Mickiewicz, ko je zbiral čete za boj proti carju — okužen ali zastrupljen, Prešeren je umrl bolan in zapit.

V njegovem dejanju — pa tudi v njegovi usodi so Slovenci spoznali sebe in zapomnili so si nauk.

Zakaj od Prešerna naprej je bil pravi intelektualec, tisti, ki je za narod pomenil največ, pesnik. Pesnik je bil tisti, ki je kazal s svojim delom pravo pot, s svojim življenjem pa odpiral pravo možnost. Prešeren je — ne da bi si bili Slovenci tega do kraja svesti, skoraj za celo stoletje postal model.

Postal je simbol. S svojim življenjem: Velik, izreden ustvarjalec, genialen človek, ki je v poeziji našel možnost, da se je izrazil in se realiziral. Za generacije, ki so prihajale za njim, za sestradane študente, revne učitelje, podeželske kaplane, za inteligenco, ki sta ji njen materialni status in njeno poreklo zapirala možnosti, da bi se prebila v višje socialne plasti, je simboliziral možno pot: dopoved posvetnemu uspehu, sprijaznjenje z dejstvom, da v domačem, slovenskem svetu ni mogoče do ugleda in meščanskega blagostanja, vendar, da je poezija vrednota, kjer človek lahko ne samo nadoknadi, kar mu je svet vzel, pač pa tudi zaživi v nekemu etično boljšemu in dragocenejšemu smotru, kakor pa je svet posvetnih dobrin.

In drugi simbol: S svojo idejo je bil Prešeren u sporu s svojo družbo. Ker je hotel biti in je bil Slovenec, ni mogel kot enakopraven človek v okviru dobro situiranega malomeščanstva, ki je hotelo biti in je bilo nemško. Kot Slovenec je bil kar najboljša priložnost za prepričanje, da je slovenski pesnik določen za protest in zaničanje višjih socialnih plasti, za kritiko in za spor z njimi.

In še en simbol: Kot tak je zmeraj nosilec revolte.

Tako zastavljeno pojmovanje poezije, umetnosti in tudi kulture v celoti, tako dojet pomen in smisel besede pa je v Slovencih ustvaril seve-

da poseben in precej svojski odnos do misli, oziroma do ideje sploh. Idejni svet, ki je bil in še danes deloma ostaja domena kulturnega delavca, umetnika, pisatelja, je namreč postal — in še deloma do danes ostal — področje, na katerem so se križale osnovne dileme v nacionalnem življenju, večkrat tudi nivo, na katerem so se dogajale odločitve o nacionalni in celo politični usodi Slovencev. Nič čudnega, če so posebe sprejemljivi in občutljivi za ideje, nič čudnega, če je bil idejni svet tisti, ki jih je v odločilnih trenutkih najmočneje okupiral in tudi igral osrednjo vlogo v njihovih odločitvah. Odtod tudi njihova — poleg socialne tudi intelektualna in kulturna nagnjenost k zamisljivosti, kakršno je predstavljala socialistična revolucija, kakršno so predstavljale ideje komunizma, ki so predvsem preko Moskve prihajale v Slovenijo.

Bili pa bi seveda pomanjkljivi v svojem opisu, ko bi takoj na začetku ne opozorili na drugo, enako temeljno sestavino slovenskega bivanja in mišljenja, na sestavino, ki jo prav tako moramo tesno povezati z usodo in zgodovino slovenskega jezika.

Ne bi bilo namreč pravilno pojmo-

As was the case with all the other nations in the first half of the nineteenth century, the Slovenes also acquired a great Romantic genius at this time. It is somewhat surprising that all nations were given at the same time a great genius, visionary and poet, be it Byron or Pushkin, Hugo or Leopardi, Mickiewicz or Petöfi, but it is nevertheless true, and in Slovenia the poet of genius, France Prešeren, was born (1800-1849). With one single book of clear, harmonious and profound poetry he set Slovene language beside all the rest, and did all the things which had been interrupted since Trubar: he included the Slovenes in the European cultural circle and defined them as an active subject of this culture.

Prešeren's life was limited and gloomy; he lived among the industrial and administrative petty bourgeoisie, which held that it was the German language that gave them a higher social value. But he himself wrote in the language of the unrecognized minority. At the same time, the heavy hand of Metternich's restoration lay across Europe and strict censorship was imposed.

Pushkin was shot, Byron died

fighting for the liberation of Greece, Mickiewicz got an infection or was poisoned while gathering troops against the emperor, and Prešeren died a drunkard.

The Slovenes got to know themselves and learnt by experience because, after Prešeren, the true intellectual, the poet, was the one who meant the most to the nation. Prešeren, with his work, showed the way to the Slovenes and, without them being totally aware of it, became their model for almost a century. He became a symbol in the first place, by his life: he was an extraordinary creative man, a man of genius who in poetry found the opportunity to express and fulfil himself. For the generations who followed him; for the starving students, the poor teachers, the country vicars, in short, for the Slovene intellectuals who because of their material status and birth had limited chances of making their way up into the higher social classes, he showed the way. Renunciation of worldly success, reconciliation with the fact that in the Slovene environment it was not possible to attain respect and bourgeois affluence, the belief that poetry was

Prešernov spomenik v Kranju

vanje, da je Slovenija dežela ljudi, ki so posebe naklonjeni velikim romantičnim nasprotjem, dežela zanesljakov, fantastov in strastnežev, ki niso zmožni, ali pa nočejo razumeti potreb in nujnosti vsakdanjega dne. Ljudi, ki ne znajo misliti stvarno in kar se da konkretno in gospodarno, ljudi, ki nimajo smisla za to, kar je v življenju koristno, ugodno in zanesljivo. Narobe. V Jugoslaviji gre o Slovencih glas, da so od vseh narodov jugoslovanske skupnosti najbolj praktični, najbolj organizirani in da si s svojim delom znajo ustvariti največ materialnih dobrin. V tem pogledu so zelo enotna dežela, zato pa je bilo treba veliko dela.

V resnici, če popotujete po slovenskih deželah — še danes se namreč Slovenija deli na Kranjsko, Štajersko, Primorsko, Goriško in Prekmursko pokrajino, vas bo presenetila nepričakovana različnost posameznih

Bohinj

predelov, ki so si po arhitekturi, načinu življenja, temperamentu, tudi dialektu, ki ga govorijo v eni ali drugi pokrajini, tako na moč nepodobni. Če opazujete vasi na slovenskem krasu ali pa v Vipavski dolini, na Notranjskem ali celo visoko gori po dolini Soče — na ozemlju torej, ki je nagnjeno proti Mediteranu, ali pa sodi že na Dinarsko področje, vam bo takoj zbudila pozornost arhitektura hiše in ureditev vasi. In razumeli boste, kaj misli Slovenec, kadar govori o tem, da je njegova dežela pravzaprav križišče raznovrstnih kultur in civilizacij.

Nobenega dvoma pa ni, da je že od starih časov, zaradi geopolitičnega in gospodarskega značaja te dežele zmeraj obstajala možna težnja,

da bi se ta prostor med Alpami, Adrijo in Panonsko ravnino povezal in se kolikor bolj mogoče strnil. Seveda, obstajala je tudi težnja, oddrobiti kolikor mogoče velik kos te pokrajine in jo priključiti severu ali zahodu, ali jugovzhodu, zakaj kdor je tukaj postavil nogo, je imel odprto pot na vse štiri strani sveta. Vendar se je v zgodovini izkazalo, da je Slovenija v tolikšni meri teritorij, ki mu je potrebna lastna in strnjena gospodarska in politična struktura, da je to v mnogočem pomagalo slovenskim nacionalnim prizadevanjem, bodisi kulturnim, bodisi političnim.

Zdaj smo se znova znašli pri jeziku. Vse od razsvetljenca Vodnika in njegovega kroga učiteljev in buditeljev, se je namreč uveljavila tudi družiti tako raznorodne pokrajine v enoten nacionalni prostor in seveda tudi gospodarski in pozneje politično ter kulturno in civilizacijsko ta prostor tudi navznotraj oblikovati. Po tej poti lahko sledimo drugi temeljni potezi slovenske zgodovine, ki je znova kar najbolj značilno zarisana že v njihovem jeziku in njegovem pomenu.

Kakor smo namreč prej poudarjali predvsem romantično, socialno — uporniško in hkrati kozmopolitsko stran slovenskega intelektualnega in literarnega življenja v zadnjih sto petdesetih letih, tako moramo zdaj poudariti drugo plat, ki je prav gotovo v vseh pogledih enako važna.

Naloga namreč, dati slovenskemu prostoru enotno civilizacijsko podobo ni bila ne lahka ne preprosta.

Že sredi prejšnjega stoletja so nalogo učiteljev, ki so se zavedali svojega poslanstva, prevzeli razni časopisi, spisi in glasila po vsej deželi. Izhajati so začela v Celovcu (ki je bil na začetku nekaj časa središče slovenskega pisanja) in v Trstu, v Ljubljani, in u Gorici, v Mariboru in v Celju, ponižna, od cenzure skrbno časa iztihotapila med ljudi kakšno širšo politično misel, zakaj v tem času, ne pozabimo, je bila Slovenija notranji del, takorekoč osrčje Avstrijskega imperija. Avstrija, ki je sicer v določenih obdobjih dovolj strpno zrla na določene pravice Slovencev v zvezi z jezikom in kulturno avtonomijo, namreč ni bila prav nič pri volji, popuščati, kadar je šlo za to, da je moral ostati današnji slovenski teritorij razdeljen na tri avstrijske vojvodine, ki so imele jezikovno mešano prebivalstvo in je slovenščina morala ostajati takorekoč manjšinski jezik. Mala glasila, ki so jih urejali in izdajali razni dobrohotni in narodoljubni uradniki, provincialni župniki, malomestni odvetniki, pa so vršila svoje poslanstvo vztrajno in berz prenehanja, čeprav se verjetno marsikdaj njihovi očetje in idejni voditelji niso zavedali, kaj v resnici počnejo.

Poleg tega, da so poučevala bralce o njihovi zgodovini in njihovem poreklu (kjer so seveda na moč pretiravala, kadar je šlo za minulo slavo in pomen), hkrati pa so jih učila, zmeraj in zmeraj znova, kako je treba umno gospodariti na zemlji, kako je treba ravnati z živino, kakšne pozornosti zahteva sadjarstvo in gozd, koliko važnih in dragocenih stvari je treba vedeti o vinski trti in o vinu (vzhodni in jugozahodni del dežele sta namreč bogata z dobrimi vini, na vzhodu rastejo renske in ogrske trte, na jugozahodu trte, ki so se uveljavile v Italiji in na francoskem jugu), vse same, koristne, za svoj čas moderne in nepogrešljive reči.

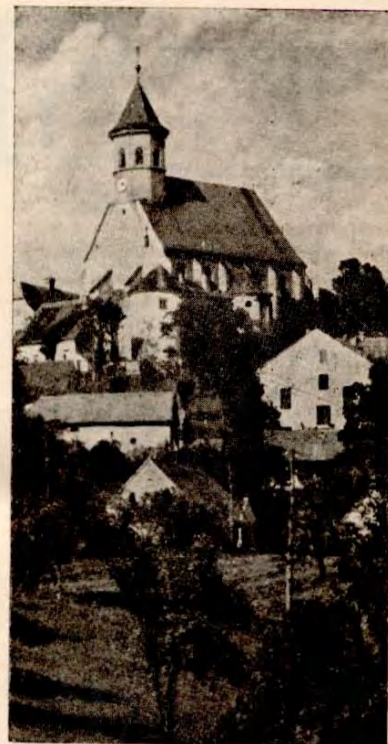
a value whereby man could not only make up for what the world had taken away, but also come alive, having an ethically better and more valuable outlook than that of the world of material goods: these were the values he emphasized.

Again, he became a symbol through his ideas, for Prešeren was in conflict with society. Because he wanted to be and was a Slovene, he could not enter as an equal into the framework of the wealthier bourgeoisie, who wanted to be and were German. As a Slovene, he offered the best proof of the belief that the Slovene poet was ordained to protest, to go unrecognized and to be subjected to criticism by the upper social classes.

And one more symbol: Prešeren as the champion of revolt. Considering poetry, art and culture in general in this light, such an understanding of the meaning and essence of the world created in the Slovenes a special and unique attitude towards thought, or rather ideas in general. If the world of ideas, which was the realm of the cultural worker, artist and writer, became the field where the basic dilemmas in national life intersected, it was also the level at which decisions concerning the national and political destiny of the Slovenes were being shaped. No wonder they were sensitive to ideas, and no wonder the world of ideas preoccupied them at decisive moments and played the main role in their decisions. From here originates their social as well as their cultural and intellectual inclination towards the ideas of the socialist revolution and the ideas of communism, which came to Slovenia primarily from Moscow.

Our description would be deficient if we failed to point out at the very beginning another, equally basic, component of the Slovene mentality, one that must be associated just as closely with the destiny and history of the Slovene language. It would not do to think of the Slovenes as a nation sympathetic to the great romantic contradictions, a country of fanatics and dreamers who do not want to understand the needs and necessities of everyday life, or are incapable of perceiving them. On the contrary. In Yugoslavia the Slovenes are considering to be the most practical and well-organized of all the nations comprising the Yugoslav community, and the nation most capable of achieving prosperity through its own endeavours. If one travels through the Slovene regions (Slovenia today is still divided into Kranjska, Štajerska, Primorska, Prekmurje and Goriško) one is surprised by the unexpected differences among the individual parts. The architecture, the style of living, the temperament and the dialect vary considerably. Should you observe the villages in the Slovene Karst, or in the Vipava Valley in Notranjska, or even high up in the valley of the River Soča, in a few words, in the territory sloping towards the Mediterranean or belonging to the Dinaric area, you will be struck by distinctive styles of domestic architecture and village planning. Only then will it be quite clear what a Slovene means when he says that his country is a crossroads of cultures and civilizations.

The people, the fields, the agriculture, the settlements, the countryside, especially the countryside, change so much that it seems as if hundreds of

Ptujška gora

kilometres lie between them. Because of the geopolitical and economic characteristics of this land, there is no doubt that there has long been a tendency towards the unification of this area stretching from the Alps to the Adriatic, and onwards towards the Pannonian Plain. Of course, there was another trend, which favoured the hacking away of as much of this country as possible and annexing the parts either to the north or the west or south-west, since anyone who set foot here had access to all four points of the compass. But history proved that Slovenia needs its own united economic and political structure. This was the fact that helped promote the Slovene national aspirations, both cultural and political.

Now let us again turn to the question of the language. The language acquired a second very important role at the time of the Enlightenment, with Vodnik and his circle of teachers: the task of joining all the districts into one common, national, territorial entity, which would then of course have to be economically, politically, culturally and internally organized. Along the same lines we can follow the development of another basic trait of Slovene history which can be clearly perceived in the structure of the language.

Having already emphasized the romantic, social, rebellious and cosmopolitan aspects of Slovene intellectual and literary life within the last hundred and fifty years, we must now emphasize another one which is in every way just as important. The task of giving Slovene territory a common civilizational image was neither simple nor easy. Already by the middle of the last century the duty of the teachers who were aware of their mission was taken over by different newspapers, periodicals and journals throughout the country. They were first published in Klagenfurt (which at the beginning was the centre of all Slovene literary achievements), Trieste, Ljubljana, Gorizia, Maribor and Celje. They were censored newspapers, which could only occasionally smuggle out the concepts of broader political ideas vitally important to all the Slovenes, because we must not forget that Slovenia was at the time an integral part, or rather the heart, of the Austrian Empire.

Austria, which occasionally did

Saj, vprašanje, ki si ga zastavlja bralec, je na mestu: Zakaj so bila za to potrebna glasila, ki so združevala politični, narodnostni in gospodarski vidik. Zato, lahko odgovorimo, ker je za učitelje, ki so pošiljali svoje liste med svet, pomenilo isto biti dober Slovenec in dober kmetovalec ali dober obrtnik. Zato so v imenu narodnostnega prebujenja in enotnosti znova i znova učili, kako ravnati s čebelami, kakšni so novi stroji in nova tehnologija pri mizarstvu in kovaštvu, pri kolarstvu in zidarstvu in kako je treba ravnati v tkalnicah ali predilnicah, v delavnicah usnarjev ali kovačev.

Danes se Slovenec ozira nazaj na ta čas z nekoliko prizanesljivim nasmehom, zraven pa marsikdaj ostane začuden nad početjem teh starih in karseda previdnih praktikov. Kadar poročajo na primer o Victorju Hugoju ali Byronu, Balzacu (z zakasnitvijo celih desetletij) ali pozneje Zolaju, so na moč indignantni in kar v glavo jim ne gre, kako je lahko svet tako pokvarjen, razvrten in intelektualno predrzen. Pariz druge polovice prejšnjega stoletja se jim zdi Sodoma in Lonlon Gomora in prav nič jim ni nerodno, ko s pravičnim ogorčenjem pričakujejo žvepleni dež izpod neba, ki naj bi izžgal to peklenško sramoto z obličja zemlje. Dobronamerni so, ljubeznivi in krotki, bogaboječi v svoji avstrijsko katoliški in cesarski vdanosti, vendar hudo načelni in prav neprijetni, kadar gre za igro duha, fantazije in svobode. Ponižni provincialci so.

In vendar je zabavno gledati, kako v svoji vnemi ne prezrejo ničesar, kar se v sodobni Evropi dogaja važnega na tehnološkem in tehničnem področju. Človeka prav preseneči, kako ostro oko imajo za reči te vrste, s kako majhno zamudo registrirajo vsak stroj, bodisi tisti v industriji, bodisi za delo na polju, ki je bil pravkar iznajden in opisam v Angliji ali Nemčiji, pa tudi v Ameriki. Kako natanko in s pravim smislom za problem opisujejo nove proizvodne postopke, kako se zanimajo za vse, kar sprti novega odkriva in uporablja kemija, fizika, mehanika — v resnici, tu so presenetljivo moderni.

In čeprav nimajo zmeraj sreče in jim cesarska cenzura večkrat zapleni kakšen izvod njihovega lista ali celo — kar se še bolj često dogaja, sploh ustavi njihov listič, spet na drugem koncu dežele kdo drugi ustanovi podoben list, ali pa se isti list, nekoliko spremenjen in z drugim naslovom pokaže na dan čez kakšno leto, in tako se civilizacijska misel vztrajno in nezadržano širi iz desetletja v desetletje, z njo pa raste delovna kultura, modernizacija in vse bolj enotna gospodarska baza po vsej deželi. In spet je jezik tisti, ki jih združuje in dviga na višji nivo, kjer je mogoče iskati stika z Evropo.

Morda je zanimivo poudariti, da so bili redaktorji in lastniki teh listov mali advokati, župniki, gimnazialni profesorji, ljudskošolski učitelji ali drugačne vrste uradniki v hudem in dolgotrajnem sporu z ono prvo, romantično, zahtevno in vizionarno — predvsem umetniško in predvsem literarno inteligenco. Niso jih trpeli. Dušili so jih, včasih so jih na prav nečeden način zatirali. Niso jim dovolili, da bi se izražali, kot jim je duša dala in da bi iskali, kar so mislili, da morajo najti. Nikakor. Zadrževali so, da naj bodo vsi, ki delujejo na polju razvoja slovenskega naroda,

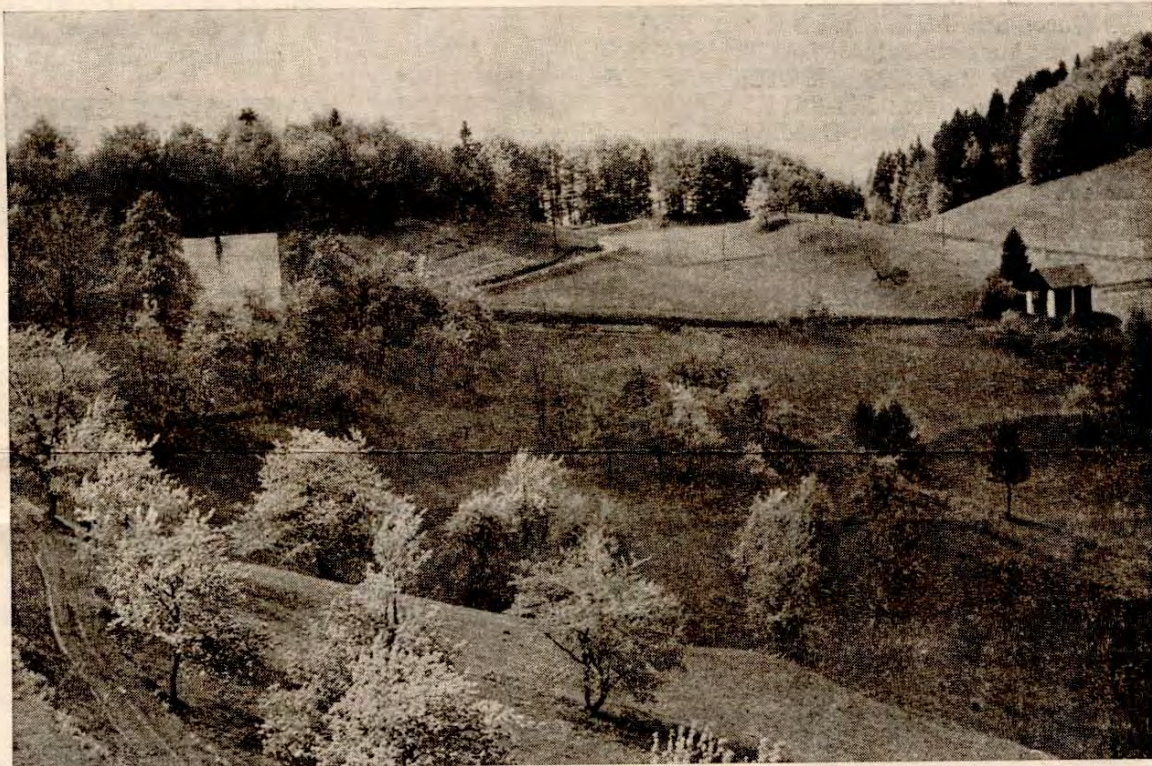
take a liberal attitude towards the rights of the Slovenes regarding their cultural autonomy and language, was in no mood to make concessions when it was a question of whether Slovene territory should remain divided among three Austrian duchies with a linguistically-mixed population; Slovenes thus remained a minority language. The reader might well ask the logical question: why were the newspapers which combined political, national and economic aspects necessary at all? A possible answer could be that to the teachers who sent their newspapers out into the world, being a good Slovene meant the same as being a good peasant and good craftsman. Therefore, in the name of national awakening and unity, they taught how to keep bees, what the latest machines and techniques in carpentry, blacksmithing, and masonry were, as well as how to work in textile mills, in tanner's workshops and blacksmith's chops.

Though today the Slovene, looking back at all this, smiles a bit indul-

gently, he is often surprised by the activities of these cautious and practical people. Whenever they spoke about Victor Hugo or Byron, or Balzac or later about Zola, they were rather indignant, and could not get it into their heads how the world could be so rotten, dissolute and intellectually impudent. The Paris of the second half of the nineteenth century seemed to them another Sodom, and London a Gomorrah, and with self-righteous indignation they awaited the sulphurous rain which would wipe this shame from the face of the earth. Their intentions were good and they were a pleasant, gentle and God-faring lot in their Austro-Catholic and imperial subjugation. But still, they rigidly followed their principles and could be quite unpleasant where their spirit, liberty and imagination were concerned. They were humble provincials, but it is amusing how in their enthusiasm they did not overlook anything happening on the contemporary European scene in the field of technology.

was the language which unified them and brought them up to the level at which they were able to communicate with the rest of Europe.

It may be interesting to note that the editors and owners of these papers, the small-time lawyers, vicars, high-school and elementary-school teachers, and other types of public administrators were engaged in a long-lasting conflict with those first romantic, visionary and demanding, artistic and literary intellectuals. They could not stand them. They suffocated them and sometimes quite cruelly oppressed them. They did not allow them to express themselves as they wished or to search for what they thought they should search for. They wanted all those who actively participated in the development of the Slovene nation to be humble, diligent and reasonable, and to speak in an impersonal, objective, administrative, and scholarly language which allowed for no originality in the formulation of thought or behaviour. Of course, the poets who left the

Spomladi cveti vsa Slovenija

ponižni in delovni, marljivi in razumni in naj vsi govorijo v objektiviranem, uradniško in učeniško obrednem jeziku, ki ni dovoljeval nobenih izvornih misli, formulacij ali vedenja. Seveda so jim pesniki, ki so čutili kako ozkosrčen, provincialen in skromen je duhovni obseg, pa tudi program njihovih nasprotnikov, vračali milo za drago, jim dokazovali, kako preprostega duha so in kako malo bodo dobili, ker tako malo zahtevajo in so večkrat skušali radikalizirati svojo kritiko in svoje zahteve. A če po pravici povemo, imeli so malo sreče. Po navadi se je spor končaval tako, da je ostal radikalni pesnik zaprt v kakšni provincialni vasi ali pa sploh brez kruha in je umrl od jetike, ko je komaj prišel do kakšnega petindvajsetega leta svojega življenja. Za njimi pa so ostajale njihove poezije in njihovi poskusi radikalnega obračuna, ki so razvneli nove generacije sebi podobnih, ki so potem vse skupaj še bolj zaostrovale. (Se nadaljuje)

Po knjigi "SLOVENIJA" iz založbe Jugoslovanske revije. Knjiga podaja izčrpano sliko Slovenije in ima okrog 200 izredno lepih slik. Cena \$15.00. Naročila: Slovenska izseljenska matična, LJUBLJANA, Cankarja cesta 1/II.

One is surprised at the sharp eye they had for these things, and how little time elapsed before they were familiar with every new type of machine used either in industry or for work in the fields that had been invented and described in England, Germany or America only a short time before. How precisely, and with just the right feeling for the problem, they described the new production processes, and how interested they were in everything invented and used daily in chemistry, physics, and mechanics! Here they showed themselves surprisingly modern.

And even if they were not always lucky, they did not give up easily. The royal censor might confiscate an entire edition of their paper, or stop the paper completely, as was mostly the case, but there was always somebody else in another part of the country who started to publish a similar paper; even the same one might appear under a different name and in a slightly changed form after a few years. In this way the idea was continuously and consistently passed on from one decade to the next. Along with it there developed work habits, modernization and an increasingly unified economic basis. And again it

narrowmindedness and provinciality of the programme of their opponents retaliated and tried to show them how simple-minded they really were, and how little they would get because their demands were so small. Consequently, they were often radical in their criticism and their demands. But in truth they had little luck. Usually the dispute ended with the radical poets being taken to gaol in a provincial village or, having no means of subsistence, dying of tuberculosis, barely reaching the age of twenty-five. What remained was their poetry. Their efforts to solve the issue radically excited the younger generations which had similar views. This situation caused tensions to mount. (More in the next issue)

WEDDING AT DRUMMOYNE

Mr. and Mrs. David Nicholson were married on 26th, January, 1975 at St. Mark's Church, Drummoynne (Sydney). The bride — **Reny VORŠA**, the only daughter of **Maria Vorša** of St. Marys, wore Grecian-style jersey gown with a cowl neck pointed sleeves (as described in Women's Weekly below a wedding picture of the new married couple). The bridegroom is the younger son of **Mr. and Mrs. R. Nicholson** of Stellenbosch in South Africa.

PRAVNI NASVETI — LEGAL AID

Predno se odločite za sodni postopek ali kakršen koli korak, ki zahteva pravno pomoč, se obrnite na državni urad za pomoč in nasvet — *je veliko ceneje.*

URADI SO:

V SYDNEYU: Legal Aid Office (Mr. L. Jarman)
10th Floor, Lasalle Building, Cnr. King & Castlereagh St.
Tel.: 29-7202

BLACKTOWN: Legal Aid Office (Mr. W.L. Charge)
Suite 3, 118-120 Main Str., BLACKTOWN, N.S.W. 2148
Tel.: 621-4311

LEICHHARDT: Legal Aid Office (Mr. R. Quinn)
23 Norton St., LEICHHARDT, N.S.W., 2040.
Tel.: 560-4933

NEWCASTLE: Legal Aid Office (Mr. J. Moore)
Block A, Hunter Village, 509-511 Hunter Str., NEWCASTLE,
N.S.W. 2300. Tel.: 26-1966

WOLLONGONG: Legal Aid Office (Mr. J. Geddes)
A.M.P. Building, Cnr. Market & Kiera Str., WOLLONGONG,
N.S.W., 2500.

LEGAL AID SERVICE V DRUGIH DEŽELAH AVSTRALIJE JE NA RAZPOLAGO NA SLEDEČIH NASLOVIH:

VICTORIA

Mr. D. Carty-Salmon, Tel.: 67-8101

99 Queen Str., MELBOURNE, Vic. 3000.

Mr. A. Crockett, Tel.: 387-4178, 387-4555

139 Sydney Road, BRUNSWICK, Vic. 3056.

Mr. E. Lorkin, Tel.: 311-8611

Office No. 4, McEwans Building, 27 Devonshire Road., SUNSHINE, Vic. 3020

P.O. Box 196, SUNSHINE, Vic. 3020

QUEENSLAND:

Mr. R. Smith, Tel.: 29-2661

Jackman House, 247 Adelaide St., BRISBANE, Qld. 4000

Mr. R. Ingham-Myers, Tel.: 81-0110

60A Limestone Street, IPSWICH, Qld. 4305

SOUTH AUSTRALIA:

Miss W. Purcell, Tel.: 51-2698

45 Grenfell Street, ADELAIDE, S.A. 5000

Box 2150, G.P.O. ADELAIDE, S.A. 5001

Mr. P. Bermingham (A/g), Tel.: 255-4417

Mr. M. Loftus (to commence 12.8.74)

Room 1, 1st Floor, 9A Raleigh Walk, ELIZABETH, S.A. 5112

P.O. Box 339, ELIZABETH, S.A. 5112

WESTERN AUSTRALIA

Mr. A. Ransom, Tel.: 24-4611

9th Floor, Lombard House, 251 Adelaide Terrace, PERTH, W.A. 60000

Mr. J. Armitage, Tel.: 35-7108

Unit 1, Wesley Way, 6A Cantonment Street, FREMANTLE W.A. 6160

P.O. Box 837, FREMANTLE, W.A. 6160

TASMANIA:

Mr. D. Barker, Tel.: 20-4335

Australian Government Centre, 188 Collins Street, HOBART, TAS. 7000

G.P.O. Box 366D, HOBART, TAS, 7001

Mr. K. Dillon, Tel.: 31-5622

Shop 1, Voyager Motor Inn, 8 Wilsoo St., BURNIE, Tas. 7320

NORTHERN TERRITORY

Mr. D. Rice, Tel.: 81-5288

Mitchell Chambers, Mitchell Street, DARWIN, N.T. 5790

P.O. Box 1428, DARWIN, N.T. 5794

AUSTRALIAN CAPITAL TERRITORY:

Mr. K. Sienkowski, Tel.: 49-6444

Quantas House, London Circuit, CANBERRA CITY, A.C.T. 2601

P.I. Box 191, CIVIC SQUARE, A.C.T. 2608

"TRIGLAV" izhaja četrtletno in je namenjen Slovcem v Avstraliji. Box 40., P.O. SUMMER HILL, N.S.W., 2130.

Izdaja ga Triglav P/L — Odgovorni urednik Jože Čuješ. Naslov: Printed by Mintis Printers P/L, Burwood Rd., Belmore, N.S.W.

ADRIATIC

TRADE & TOURIST CENTRE:

155 BATHURST ST., SYDNEY. TEL: 61 8101 ali 61 8140

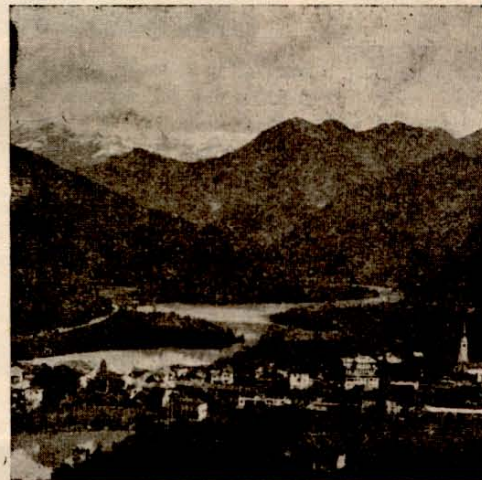
347 KING ST., NEWTOWN. Tel.: 516 1558

516 1563

AGENT ZA:

QANTAS — J.A.T. — B.O.A.C.

ALITALIA — PANAM

KOT TUDI OSTALE LETALSKE IN PLOVNE DRUŽBE.

MI VAM POMAGAMO V VSEH ZADEVAH POTOVANJA V DOMOVINO — IZ DOMOVINE — KAKOR TUDI V VSE DELE SVETA.

Naš zastopnik za

ACT — QUEANBEYAN JE
EGON KATNIK,
TEL: 88 2630

Naš urad v

MELBOURNE JE:
177 COLLINS STREET.
TEL: 63 7441, 63 7442

NAJVEČ SLOVENCEV V AVSTRALIJI POTUJE PREKO NAŠE AGENCIJE